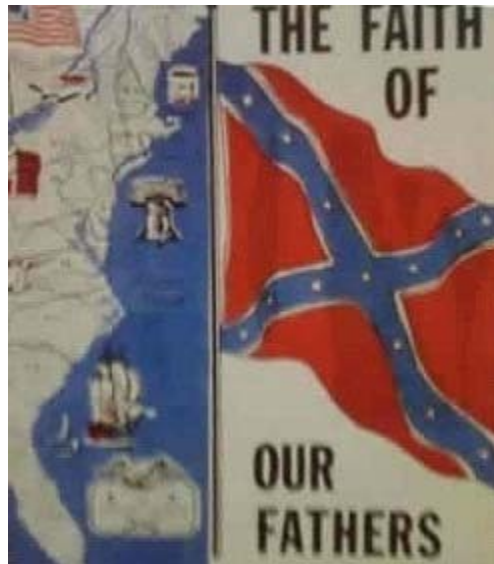

ВІРА НАШИХ БАТЬКІВ

Книга преподобного Вільяма П. Гейла

ВІРА НАШИХ БАТЬКІВ

Вільям П. Гейл

ПЕРЕДМОВА

Це не просто "книга", це історія з біблійним підґрунтям, яка може потрясти світ. Проста історія, розказана в "Вірі наших батьків" - це історія, яку повинна прочитати кожна родина в Америці та Західній Європі. Священнослужителі, адвокати, державні службовці, а також молоді студенти зможуть краще зрозуміти свій уряд і Конституцію Сполучених Штатів Америки.

У ці дні скорботи, коли вороги Божі повсюди, мимоволі згадуються слова Наполеона Бонапарта, який сказав: "Дев'яносто п'ять відсотків перемоги у війні - це знання свого ворога". Історія цієї книги розвиває пораду Наполеона, кажучи: "Як ти можеш знати свого ворога, якщо не знаєш, хто ти сам?".

Один священнослужитель якось сказав: "Любіть ворогів ваших". Під час подальшої дискусії з іншими священнослужителями його запитали, звідки він почерпнув свою філософію, і він відповів: "З Біблії, звичайно". Священнослужитель, який ставив йому запитання, сказав: "Я погоджусь з Біблією, а тепер, будь ласка, скажіть мені, де в Біблії сказано любити ворогів Божих?". Це питання поставило першого священнослужителя в глухий кут. У нього не було відповіді! В іншому випадку священнослужитель транслював проповідь по радіо. Він проповідував, що християни повинні любити все (навіть сатану).

Дійшовши до питання "раси", він відповів: "Всі раси людей на землі однакові". Пізніше того ж дня інший священнослужитель зателефонував радіопроповіднику і висловив зацікавленість проповіддю. У нього було питання. Він запитав про твердження, що "всі різні раси однакові".

Він запитав: "Якщо раси "однакові", то чому ви сказали, що вони "різні"?". Після цього священнослужитель, який виголошував проповідь, швидко поклав слухавку телефону на

гачок. Він не мав відповіді!

Ті, хто прочитає "Віру наших батьків", без сумніву, отримають поштовх до подальших досліджень і вивчення. Ми сподіваємось і молимося, що їхні знахідки допоможуть у здійсненні звершень, про які пророкує Боже Слово. Вони матимуть "ВІДПОВІДІ"! Ви пізнаєте правду, і правда зробить вас вільними.

ВСТУП

Це історія про расу людей, яка існує на планеті Земля. Двох представників цієї раси, чоловіка і жінку, Творець Всесвіту поселив на Землі приблизно сім тисяч чотириста років тому. Вони були поміщені в сад або заповідну зону, яка називалася Едем. Хтось може запитати: "Захищена від чого?". Відповідь проста, але ми залишимо це питання на роздуми після прочитання історії.

У той час, коли двоє дітей Творця були поселені на Землі, на планеті жило багато інших народів. Ці інші люди були відомі під назвою "енош", що означає "створені" істоти. Вони жили на планеті Земля сотні тисяч років, а можливо, й мільйони років до того, як двоє синів Творця оселилися в Едемі. "Енош", або створені істоти, походили з інших планет Всесвіту, де вони були створені. Наша історія розповість про їхнє прибуття на Землю та про їхні випробування і нещастя під час великих катастроф Землі, коли потужні землетруси знищували великі території; коли суша відступала і покривалася водами океанів; коли цілі цивілізації були знищені катастрофами, які не піддаються ні уяві, ні розумінню нас, що перебуваємо на Землі в ці останні дні.

Наша історія буде короткою у порівнянні з еонами або віками нашого Всесвіту. Короткою навіть у порівнянні з віком нашої планети Земля. Ми простежимо історію однієї родини. Сім'ї, яка належить Творцеві Всесвіту. Ми дізнаємося Його Ім'я, справжнє Ім'я Творця, а також те, хто є Його дітьми на планеті Земля. Ми зазирнемо в минуле, як Землі, так і Всесвіту. Ми будемо знати, звідки ми прийшли, де ми були і куди ми йдемо. Як сказав Ісус: "Ви пізнаєте правду, і правда зробить вас вільними".

Розділ 1

Космічні битви

Протягом останніх років ми читаємо в газетах повідомлення про те, що люди запускають у космос, що люди дістануться Місяця і що космічні кораблі будуть подорожувати до інших планет Всесвіту. Якби ми прочитали про космічні кораблі в Біблії двадцять років тому або навіть десять років тому, нам, швидше за все, було б важко в це повірити. Чому? Просто тому, що ми не бачили і не знали про ракетні двигуни або керовані космічні кораблі так, як бачимо і знаємо про них сьогодні. Ми читали про них не в щоденних газетах, а в коміксах або так званих журналах Бака Роджерса. Справді, чи читали ми про них тільки в коміксах або журналах типу "Бак Роджерс"?

Погляньмо на Святе Письмо. Пророк Єзекиїль розповідає нам про космічні кораблі. Він розповідає про колеса, що виглядали як камінь берил. Він описує їх так, ніби колесо було посередині колеса. Коли вони їхали, то їхали на чотири сторони. Вони не оберталися, коли йшли, і вони були повні очей (освітлених вікон) навколо. Це схоже на опис нещодавно помічених непізнаних літаючих об'єктів (НЛО), які спостерігачі описують як космічні кораблі.

Апостол Іван у своїй Книзі Об'явлення описує космічну битву. Він розповідає про те, як він був узятий духом і що йому було показано; що йому було сказано повернутися і написати те, що він бачив. Те, що є, і те, що буде в майбутньому.

У символіці нашого Святого Письма Іван описує минулі катастрофи на планеті Земля, великий метеорит або зірка на ім'я "Полин", що впав на Землю, і третина Всесвіту була занурена в темряву. Він розповідає про падіння сатани на Землю разом з двомастами тисячами тисяч (двомастами мільйонами) "єношів" або створених істот, які були у війську сатани і впали на планету Земля разом з ним.

До часів Івана ми звертаємося до писань і пророцтв Єноха, шостого Патріарха від Адама і Єви. Єнох розповідає про велику і могутню космічну битву, в якій Творець Всесвіту покликав архангела Михаїла, щоб він повів Свої війська проти архангела Люцифера, який повстав проти Творця і Царя Всесвіту. Сатана, на ім'я Люцифер, колись був служителем світла для Царя Всесвіту. Він знав, що

Він знав багато таємниць Всесвіту і був обізнаний з багатьма таємницями Царства. Він вирішив, що він більший за Царя, і спробував здійснити революцію, щоб стати Царем Всесвіту. Він зібрав багато ангелів з різних планет Всесвіту, щоб разом з праведним Архангелом Михаїлом воювати в космосі проти воїнства, яким командував праведний Архангел Михаїл.

Ці ангели, які піддалися на брехню сатани і приєдналися до його сил, були відомі як "еноші", які були створені на інших планетах Всесвіту. Вони були добрі там, де були створені, бо все, що Творець створив, було добрим там, де він його створив. Але через свою слабкість вони приєдналися до бунтівної армії Люцифера і втратили свій перший стан. Святе Письмо описує їх як ангелів, що втратили свій перший стан, або занепалий рід ангелів "Енош". Саме ці створіння зазнали поразки разом з Люцифером у космічних битвах проти Михаїла. Люцифер разом з цими сотвореними істотами впав з космосу на планету Земля. Ця космічна битва є тією самою, про яку пише Іван в Одкровенні.

Ці створені істоти або ангели, які втратили свій перший стан, пішовши за Люцифером у його бунті, тепер були позбавлені належного їм місця у Всесвіті. Вони були скинуті на чужу планету. Своєю дурістю і невіглаством вони допомогли Люциферу порушити добрий порядок Всесвіту і Царство Всевишнього Творця. Вони зневажили Божественні закони природи і Царя природи. Їхнім покаранням було вигнання з Царства разом з лукавим, який ними керував. Вони були і залишаються під владою сатани і поклоняються йому як своєму цареві.

Іван в Об'явленні, розділ 9, вірш 11 говорить: "І був над ними цар, що є ангел безодні бездонної, ім'я йому по-єврейськи Абаддон, а по-грецькому Аполліон".

Тепер ми можемо звернутися до письмової історії азійських народів, яка включає історію шумерських династій. Ці історичні твори описують події, що відбувалися на Землі сотні тисяч років тому, задовго до того, як Адам і Єва були поселені в Едемі. Стародавні азійські писання розповідають про Всемогутнього, який стоїть над Богом, якому вони поклоняються. Вони також описують пізнішу космічну битву, в якій їхній цар знову зазнав поразки і знову впав на Землю.

Описи цієї пізньої космічної битви включають праці, в яких розповідається про Люцифера, який збирає більше створених істот з іншої планети. Пізнішу космічну битву бачили азійські шумерські народи з їхнього розташування на Землі, і вони розповідають про Люцифера, який приніс чорні

на Землю разом з ним.

У цих письмових історіях також згадуються імена командирів Люцифера у його арміях, які зазнали поразки в космічних битвах. Одного з них звали Вуда, а іншого - Вельзевул. Цим капітанам були надані ділянки Землі для управління і контролю. Саме на цих територіях капітани вимагали поклоніння сатані від створених ними істот, яких вони принесли з собою на Землю. Вуда контролював територію, яку ми сьогодні знаємо як Африку, і його ім'я є джерелом ідолопоклонства вудуїзму. Везилевс отримав територію, яку ми знаємо сьогодні як Азію, і ми бачимо, що ім'я Будда походить з цього джерела.

Була у Люцифера коханка на ім'я Халі. Вона правила на території, яку ми сьогодні знаємо як Індію, а жерці індійських ідолопоклонників сьогодні відомі як жерці Халі. Про цих людей говорить пророк Єзекіїль у 31-му розділі Книги пророка Єзекіїля.

Ми вже пройшли тисячі і тисячі років через багато епох історії на Землі. Ми бачимо, що до Адама і Єви на планеті Земля існували створіння (еноші). Еноші (це ім'я пізніше було помилково перекладено як слово "людина") зазнали великих катастроф на Землі.

Наукові відкриття археологів пропонують докази цього. Еноші були тут, на Землі, в той час, коли Творець сказав Своєму Архангелу Михаїлу: "Поселимо мій рід на Землі. Я посаджу своє насіння на Землі, щоб перехопити владу у Люцифера". На запитання Михаїла: "Кого Ти пошлеш?" - Всевишній відповів: "Я пошлю сина Свого Адама (що означає "людина") і дочку Свою Єву, щоб вони мали дітей від плоті і тим самим увічніли Мій рід на Землі".

Михайло відповів: "Але вони будуть одні на планеті Земля, де живе сатана зі своїми ангелами, які втратили свій перший маєток. Сатана зробить все можливе, щоб знищити там нашу сім'ю і підкорити їх своїй злій владі".

Всевишній відповів: "Так, вони потраплять під владу сатани. Я дав їм вибір добра чи зла, щоб випробувати їх. Я запланував це від самого початку. Я поселю їх в Едемському саду, де Єву спокусить змія сатана, і вона матиме

сина мого. Сина цього злого дам Я ім'я Каїн. Я також дам їм доброго сина з насіння Адама, якого назву Авелем. Вони будуть вільні робити те, що захочуть, і вони впадуть через свою віру в брехню сатани і його обман. Через їхню слабкість і нездатність послухатися Моїх попереджень про сатану Я заберу їхнє захисне світло, і вони стануть нагими, але Я врятую їх і їхніх дітей у свій час. Каїн вб'є Авеля, істинного сина Адама, і це буде їхнім першим земним попередженням, але Я дам їм інших дітей, які продовжать рід і будуть творити Мої діла".

Так Адам і Єва, діти Творця Всесвіту, були відлучені від духу і стали дітьми плоті. Як діти плоті, вони були за образом свого Отця, Царя Всесвіту, за Його подобою з червонуватим кольором обличчя. Сьогодні ми називаємо цю расу адамічною.

Багатьом здається загадковим, що не існує жодної історії, жодних археологічних свідчень чи будь-яких інших доказів, які могли б показати існування цієї раси людей на Землі раніше, ніж сім тисяч чотириста років, які зараз підтверджуються Святим Письмом.

Багато хто не знає, що Адам і Єва мали розмовну мову, коли вони були поміщені на планету Земля. Вони розмовляли і писали цією мовою. Один з їхніх пізніших синів писав цією мовою настільки плідно, що вона була названа на його честь. Його звали Гебер, а мову назвали івритом. Ретельне дослідження покаже, що для ідентифікації мови використовувалася інша назва - арамейська. Слід зазначити, що ранні грецька та латинська мови походять від арамейської або івриту, звідки ми маємо мови сучасних християнських народів, включаючи англійську, німецьку, іспанську, італійську, французьку, скандинавські, слов'янські та інші.

Розділ II

Небесна родина на землі

Ще з часів Адама і Єви використовується давнє слово для позначення злих сил сатани на планеті Земля. Це слово - "гріх". Для того, щоб зрозуміти значення цього слова, ми повинні усвідомити, що сатана - це зло, протилежне добру. Сили сатани також є злом і використовуються для того, щоб протистояти і руйнувати все, що є праведним і добрим. Ми повинні пам'ятати, що сатана був на Землі ще до того, як Всевишній поселив на ній Своїх дітей Адама і Єву. Зла сила сатани, відома як "гріх", також була поширена на Землі і залишається донині. Тому зрозуміло, що Адам і Єва були поселені на планеті, яка перебувала під "гріхом", під злим впливом сатани. Також і їхні діти по плоті, народжені на Землі, народжуються в умовах "гріха" сатанинського впливу. Святе Письмо підтверджує це, кажучи нам, що ми народжуємося під "гріхом". Це не означає, що наше входження в тіло плоті є злою або гріховною подією, це просто означає, що діти Духа, які народжуються в тілі плоті в сім'ї Адама, народжуються в тих самих умовах, які існували, коли їхні земні батьки Адам і Єва були поміщені в Едемі. Це більш застережливо, ніж будь-що інше.

Творець Всесвіту є Альфа і Омега. Початок і кінець. Він знає все від початку до кінця, бо Він - Цар Всесвіту. Ніщо не відбувається без Його відома або без Його планування і дозволу. Так було з початком Адама і Єви. Вони були поміщені на Землю не просто так. Творець послав на Землю Своїх Пророків з Книгами і з настановами писати Книги і Сувої. Написані таким чином Книги будуть зрозумілі дітям Адама і Єви, які перебувають на Землі у плоті, але є дітьми Духа Творця Всесвіту.

Кожна з цих дітей існувала ще до створення Землі. Вони існували в Дусі і не є "еношами" або створеними істотами. Вони - небесні істоти. Принесені на Землю в процесі народження в земній сім'ї Небесного Отця. Коли вони народжуються в тілі на Землі, вони стають "народженими знов", тому що вони існували раніше в дусі як Небесні Істоти. Існує велика різниця між Небесними Істотами, народженими у плоті на Землі, і "еношами", або створеними істотами, які були принесені на Землю сатаною, коли він був вигнаний з Царства разом зі своїми воїнствами, які пішли за ним, і таким чином втратили свій перший стан. Різниця між цими людьми на Землі дуже очевидна, але ця проста істина здається настільки незрозумілою для багатьох, навіть для тих, хто сьогодні живе на Землі з роду Адама.

Після того, як Адам і Єва пробули деякий час в Едемському саду, Творець випустив їх на волю, щоб вони могли робити те, що їм заманеться. На них чекало випробування. Вони злякалися Землі і знепритомніли біля воріт, через які мали вийти з Едему. Земля була для них чужою землею, але Творець сказав їм, що вони повинні йти. Він сказав Адамові, щоб той не хвилювався, бо Він визначив час у днях і роках, і Він врятує Адама через п'ять тисяч п'ятсот років. Після цього часу на Землю прийде Той, хто врятує Адама і сім'ю, яку мали мати Адам і Єва. Незважаючи на цю обіцянку Творця, Адам і Єва були дуже засмучені тим, що їх вигнали в чужу землю і темряву, де панувала влада сатани. Адам багато разів помирав від страху, але щоразу Творець повертав його до життя і промовляв до нього слова підбадьорення. І Адам, і Єва пам'ятали свою світлу природу, коли вони були в Едемі, і запитали, чому світло покинуло їх і чому вони тепер у темряві. У відповідь Творець сказав їм, що Він знав, коли ввів їх у сад, що вони потраплять під владу сатани, що вони були попереджені про це і зробили це з власної волі. Він пояснив Адамові, що колись сатана перебував у яскравому світлі, але обманув сам себе і був скинутий на землю в темряву в покарання за свій обман і за те, що не послухався Царя Всесвіту. Адам попросив дозволу повернутися до саду, щоб просто поглянути на нього, бо він так за ним скучив, але Творець сказав: "Ні, Я дав тобі обітницю, і коли мине час, який Я визначив, Я поверну тебе до світла і приведу всіх твоїх праведних синів і дочок до саду разом з тобою".

Адам і Єва постійно обговорювали свої славні часи в саду і плакали над своїми спогадами. Адам бив себе в груди і кидався на землю від гіркої скорботи через темряву, в якій він перебував. У своєму горі він знову запитував Творця, чому Слава відійшла від нього і Єви. Адам сказав: "Поки ми були в саду, ми не бачили темряви; ми навіть не знали, що таке темрява. Я не був схований від Єви, а вона не була схована від мене. Ми могли бачити одне одного, тому що ми обидва були в одному яскравому світлі. Тепер, коли нас вигнали з саду, ми не можемо бачити один одного в темряві. О, Отче Небесний, як довго ти ще будеш мучити нас цією темрявою?" Творець. Небесний Батько Адама, відповів Адамові: "О Адаме, навіть Люцифер і його воїнство Енош перебували в яскравому світлі, доки він був слухняний мені. Коли ж він не послухався Мене, Я позбавив його та його воїнство світла. Я позбавив їх тієї світлої природи, і вони стали темними. Коли він був на небесах, у царстві світла, він не знав темряви. Але він не послухався мене, і я змусив його впасти з Небес на планету Земля і напустив на нього цю темряву.

І ти, Адаме, мав ту світлу боротьбу, коли був слухняним Мені. Коли Я почув, що ти не послухався Мене, Я позбавив тебе і цього яскравого світла. Але Я не хотів тебе знищити.

повністю. З милості Своєї Я створив тебе таким, яким ти є. Я вигнав вас із саду, щоб ви жили в земній темряві, але це не триватиме вічно для вас. Коли це закінчиться, повернеться денне світло. Темрява не є покаранням для тебе, як для Люцифера. Це просто те, що Я створив у день, і Я помістив сонце в день, щоб дати вам світло, щоб ви і ваші діти могли виконувати роботу на Землі, для якої Я помістив вас туди. Я знав, що ви згрішите і вийдете з Едему на Землю, бо Я створив вас зі світла і помістив вас на Землю, щоб народити від вас дітей світла. Я знав, що сатана, який обдурив сам себе, обдурить і тебе та твоїх дітей. Тому Я попередив тебе про сатану і сказав, щоб ти не підпускав його до себе і не дозволяв йому обманювати тебе. Якби Я не попередив вас про це заздалегідь, це могло б бути образою з мого боку, і ви могли б потім звинуватити Мене у вашій невдачі. Але я наказав вам і попередив вас, тому тепер вина лежить на вас. І все ж Я створив день для тебе, Адаме, і для твоїх дітей, які прийдуть після тебе. Я створив ніч, щоб вони могли відпочити від денної праці, але тепер залишилося небагато темряви, Адаме, і незабаром з'явиться денне світло".

Адам знову звернувся до Творця. Він хотів, щоб його забрали з мороку цієї землі, з її темряви. Він благав і благав, щоб його повернули до саду. І знову Творець був добрим до Адама, даючи йому більше порад і пояснень. Небесний Отець сказав йому, що Він виконає Свою обіцянку, що темрява і морок покинуть Адама і що Він поверне Адама і всіх Своїх праведних дітей, народжених на землі, в сад, де немає темряви. Далі Творець пояснив Адамові, що всі його страждання він взяв на Себе, тому його благання не врятують його і не звільнять від влади сатани на Землі. Він сказав, що прийде на Землю в тілі з роду Адама і візьме на Себе страждання і муки, яких зазнав Адам. Своїм приходом Він звільнить Адама і всіх його дітей по плоті від влади сатани. Що Він використає дітей Адама, щоб вивести Землю з темряви і принести на неї світло. Після цього пояснення Небесного Отця Адам все ще був незадоволений своїм земним становищем. Він був дуже впертим і чимось нагадував дитину, яка не хоче слухатися батьків. Він намагався покінчити життя самогубством, кинувшись з високої гори. Єва подивилася вниз і побачила, що він лежить у калюжі крові, тому вона також кинулася з гори, щоб приєднатися до Адама у смерті. Таким чином вони думали, що зможуть втекти з Землі і повернутися до саду. Творець побачив все це і повернув Адама і Єву до їхнього земного життя. Він сказав Адаму, що йому доведеться страждати на Землі. Він пояснив, що поки Адам буде дотримуватися Його заповідей, Його світло і Його благодать будуть захищати Адама і зберігати його в безпеці. Але коли Адам або його діти порушать Його заповіді, то горе і нещастя спіткають їх на чужій землі, і вони будуть страждати від цього.

Було багато випадків, коли сатана використовував свою злу силу, щоб обдурити Адама і Єву. Зазвичай сатана з'являвся в їхній присутності як ангел Творця або в іншій формі, яка

Він вводив їх в оману, щоб вони повірили, що він добрий, а не злий. Щоразу, коли він збивав їх зі шляху, намагаючись знищити, Творець рятував їх. Цей ранній досвід Адама і Єви був попередженням і символом майбутніх подій. Одного разу сатана стояв поруч з Адамом, коли той молився, і раптом простромив Адамові бік гострим лезом, схожим на ніж, вбивши його. Творець повернув Адама до життя і сказав йому, що те ж саме станеться з Ним, коли Він прийде на Землю одного дня в майбутньому. Він сказав, що Його бік також буде пронизаний, і з нього потече кров, а Його земне тіло стане справжньою жертвою на жертвнику для спасіння Адамового роду.

Час минав, і Творець нарешті дав Своє схвалення на земне весілля Адама і Єви. Він послав Ангелів, які керували весільною церемонією. Невдовзі після цього сатана продовжив свої спроби зруйнувати сім'ю Адама і Єви. Сатана спокусив Єву, і вона народила від нього сина, якого назвали Каїн. Каїн був злим і не прийнятним для Творця. У той час, коли народився Каїн, у Єви також була дочка, яку назвали Лулува. Потім від насіння Адама з'явився праведний Авель разом зі своєю сестрою. Каїн убив Авеля, коли Каїну було трохи більше сімнадцяти років, а Авелю - п'ятнадцяти. Адам і Єва були в жалобі за Авелем і не могли контролювати Каїна. Каїн взяв свою сестру Лулуву і приєднався до прибічників сатани, які втратили свій перший маєток. Творець контролював ці події і вигнав Каїна з дому Адама, тому що Каїн був з насіння сатани. Тому діти Каїна були неприйнятні для Творця для виконання Його справ на Землі. Вони були змішаним насінням і забрудненням Святого і Небесного насіння.

Через сім років у Адама і Єви народився ще один праведний син. Він був схожий на Авеля: чисте насіння і світлий колір обличчя. Його звали Сиф. Цей син був угодний Творцеві, і саме його рід повинен був розмножуватися, як пісок на морі, але бути найменшим з усіх людей на землі і бути народом Творця на землі. Тема - це небесний народ і Сини Всевишнього Бога на Землі.

Покоління дітей Адама і Єви почалося з Сифа, який одружився з сестрою Авеля Аклією. Його старшим сином був Енос, але у нього було багато інших дітей. Енос одружився, і його старшим сином став Каїн, але у нього було ще багато дітей. Рід небесних людей увічнювався на Землі за божественним планом, закладеним Творцем Всесвіту. Він збільшувався в кількості, незважаючи на все, що міг зробити сатана, щоб знищити його. Дев'ятьма патріархами цього роду від Адама були Сиф, Енос, Каїн, Махалаліл, Яред, Енох, Мафусаїл, Ламех і Ной. Кожен з них був старшим від своїх батьків і був первосвящеником, який навчав усіх своїх дітей у своїх поколіннях. Сиф був навчений Адамом поклонятися їхньому Небесному Батькові, Творцеві Всесвіту. Він був попереджений про злі шляхи сатани, йому розповіли про Каїна та вбивство Авеля. Сифові і всім його поколінням після нього було сказано не змішуватися і не спілкуватися з дітьми Каїна, тому що

вони були дітьми від дружини сатани. Адам відкрив Сифові всі таємниці, які Бог відкрив йому. Він сказав Сифу, щоб той передав ці настанови своїм дітям і дітям своїх дітей. Адам дав вказівки щодо місця свого поховання та збереження тіла під час майбутнього потопу. Він наказав, щоб найстарший з його дітей на той час поклав його тіло на корабель, який повинен був врятувати певну кількість його сім'ї з цього місця, тих, хто залишився чистим у своєму роді і не змішався з дітьми Каїна та представниками роду занепалих ангелів, яких сатана привів із собою на Землю за багато століть до того. Адам помер у той самий день тижня, коли він був переведений з духу в плоть, і о тій самій годині дня, коли він згрішив, покинувши сад.

Сиф був великим лідером щасливого небесного народу на Землі. Він вірно виконував настанови Адама. Він часто збирав своїх дітей і розповідав їм про таємниці Царства Божого. Він наказав їм не дружити з дітьми Каїна і триматися від них окремо. Сиф помер і залишив свого старшого сина Еноса на чолі племені. Тим часом діти Каїна дуже розмножилися, бо вони часто одружувалися і не мали ніякої моралі, але були багатодітними. Це були діти різних батьків, і народ Каїна був злим. Вони жили серед убивств, грабунків та іншого зла.

Енос продовжив настанови поколінь небесного дому Адама. Він також наказав їм тримати своїх дітей окремо від дітей Каїна. Після смерті Еноса його старший син Каїнан став лідером і первосвящеником свого народу. Він також наказав їм ніколи не допускати своїх дітей до дітей Каїна і не мати з ними жодних стосунків. Ця заповідь продовжувала виконуватися, і Іаред став лідером і первосвящеником сім'ї Адама. Яків був дуже праведним і дотримувався заповіді свого батька про відокремлення від дітей Каїна. Він постійно наставляв увесь свій народ у цьому питанні. Одного разу сатана прийшов до Іареда з деякими Еношами зі свого воїнства, які обманом видали себе за добрих людей. Іареду стало підозріло, бо їхня зовнішність відрізнялася від зовнішності його світлошкірих людей, і він не впізнав у них членів своєї сім'ї. Вони були явно чужими. Джаред не усвідомлював, що сатана взявся за свої старі трюки. Єдиний спосіб знищити небесну сім'ю Творця на Землі - спокусити дітей Адама і змішати їх із занепалим ангельським родом людей, які втратили свій первісний стан. Деякі з них вже були змішані з дітьми Каїна. Вони були повністю під контролем сатани. Коли Джаред був заманений брехнею, щоб супроводжувати сатану в країну Каїнових дітей, він був вражений тим, як вони жили.

Їхні шляхи були злими, вони були розбещені і не мали жодної моралі. Здоровий глузд Джареда допоміг йому усвідомити помилку, якої він припустився, і він звернувся до Творця з молитвою про прощення. Як тільки він почав свою молитву, сатана і його воїнство відійшли від його

відразу ж покинув її околиці. Здається, що сатана і його воїни не могли залишатися там, де існувала молитва до Небесного Отця. Джаред був врятований своєю молитвою і повернувся на свою землю і до свого народу. Добре розуміючи, що був обдурений сатаною. Через багато років діти Яреда почали робити все на власний розсуд, не питаючи поради у старших і не радячись з Яредом, головним священиком племені. З плином часу вони заблукали ще далі, і за цей час діти Каїна розмножилися з надзвичайною швидкістю, а Енош навчився грати на всіх видах музичних інструментів від сатани. Їхній одяг був барвистим, з безліччю намистин і дрібничок, які вони також носили на собі. Ритми їхньої музики були такими, що стимулювали їхню емоційну та дитячу природу, і вони приєдналися до ритму джунглів та алкогольних напоїв, які сатана навчив їх виготовляти. Сатана був дуже радий і задоволений своєю владою над цими людьми. Він збільшив їхній гріх між собою до такої міри, що вони навіть ненавиділи і вбивали один одного, не знаючи, що добре, а що погано. Вони брали собі всіляких дружин, а багато хто навіть перейшов на їжу м'яса. Вони були настільки засліплені силою сатани, що серед них не було жодної схильності відрізнати добро від зла. Насправді, вони навіть не усвідомлювали, що це був план сатани використати їх у своїх спробах знищити небесну сім'ю Адама на Землі. Сатана наказав їм при кожній нагоді спонукати дітей Сифа приєднатися до них. Одного разу кілька дітей Джареда з сім'ї Сифа вирішили піти зі свого дому і приєднатися до Еношів у їхніх диких танцях і веселоощах, які включали в себе міцні напої. Джаред дуже засмутився, коли дізнався про плани своїх дітей, і застеріг їх, щоб вони не робили цього злого вчинку. Він сказав їм, що якщо вони це зроблять, то порушать Божий закон і більше не будуть називатися дітьми Божими, а стануть дітьми диявола. За порушення цієї заповіді Небесний Отець не повернеться і не дасть їм ніякої благодаті. Діти Яреда, які вирішили так вчинити, були впертою групою. Вони не прислухалися до настанов свого батька і пішли, щоб приєднатися до злих шляхів Еноша. Вони одразу ж були спокушені дочками Каїна і були втрачені з Небесної сім'ї Адама за свій гріх і змішання Святого насіння. Відхід дітей Адама зі своєї землі на місце дітей Каїна тривав доти, доки не пішли всі, окрім кількох. Цими небагатьма були праведні діти, які послухалися настанов свого батька і відмовилися змішуватися з дітьми Каїна.

Цими небагатьма були Енох, Мафусаїл, Ламех і Ной, а також деякі з їхніх родичів. Їхнє майбутнє мало відбутися згідно з планом Творця, який передбачив падіння дітей Адама під владу Люцифера. Вони повинні були врятуватися від потопу, який мав прийти на ту країну, де діти Адама змішалися з дітьми Каїна і забруднили насіння Святої Родини, Небесної Родини Адама. Ці нечисленні мали продовжувати справу свого Небесного Отця на землі. Вони не порушили Його заповіді і зберегли себе чистими у своїх поколіннях. Енох повинен був зробити багато великих справ з дітьми Небесної Родини, які залишилися. Ной також мав стати останнім старійшиною у своїй місцевості. Разом зі своїми кількома праведними дітьми, що залишилися, які слідували настановам своїх прабатьків. Він і його діти мали бути врятовані від потопу, який

і Всевишній мав використати сім'ю Ноя, щоб оновити Небесну Родину Адамового насіння, яке Він посадив на Землі.

Небесній родині було призначено рости, як пісок на морі, але вона буде найменшою за чисельністю серед усіх людей на Землі. Сьогодні ці люди виконують усі пророцтва і Слово Всевишнього, Творця Всесвіту. Це люди, яким була дана Книга, і саме їм належить пізнати таємниці Царства Божого, але не дітям Каїна. Очевидно, що інші раси народів на Землі сьогодні, в цьому двадцятому столітті, дійсно переважають їх у співвідношенні шість до одного.

Так, вони розмножилися, як пісок на морі, але їх найменше серед усіх людей на Землі. Вони стали "народами", якими обіцяв їх зробити Небесний Отець. Вони перебувають тут, на Землі, в ці останні дні, деякі з них все ще перебувають під владою сатани і виконують його роботу через брак знань про те, ким вони є.

Вони не пам'ятають, що Всевишній поклав на них сліпоту, яку Він обіцяв зняти в останні дні, щоб вони знали, хто вони є, і знали, що вони живі сини і дочки живого Бога. Так, вони продовжують порушувати заповіді свого Небесного Отця і дозволяють дітям Каїна жити на їхніх землях разом з ними. Каїнові діти є для них тягарем і колючкою в боці, як і було сказано, що вони будуть такими, якщо їм дозволять жити з сім'єю Адама.

Що б ми тут не робили і не говорили, плани Всемогутнього Отця не будуть змінені. Ні Люцифер, ні діти Каїна, які сьогодні перебувають при владі на Землі в багатьох країнах. Фактом залишається те, що Небесна сім'я тут, на Землі, і вони будуть виконувати справи свого Отця, навіть якщо не знають, хто вони такі. Для кращої роботи їм залишається тільки знати своє призначення на Землі і знати, хто вони є. Це вже було відкрито їм, але вони приєдналися до натовпу у своєму відкиданні Слова. Вони, безумовно, є тим, про що провіщав Небесний Отець, - зятятим і впертим народом. Чи навчаться вони коли-небудь?

Розділ III

GreatPyramids

Великі піраміди Енох, Мафусаїл і Ной були відомі еношам як великі патріархи на території, яку ми зараз знаємо як Близький Схід і Азію разом з Єгиптом. Ной був відомий азійським народам як "Хо Фі", великий білий Бог. Він був визнаний ними як небесна істота. Багато членів сім'ї Патріарха вирушили до Єгипту зі своїми дітьми і були відомі в цій місцевості як гіксоські царі-пастухи.

Саме Еноха Творець Всесвіту взяв у Дух і дав йому таємниці та книги, які він мав написати для свого народу на Землі. Енох знав таємниці Всесвіту і кількість зірок на небі, які можна було побачити з Землі.

Він і його діти разом з Мафусаїлом, Ноем та їхніми дітьми вирушили до Єгипту, де вони мали використати божественні знання, які були дані їхньому роду.

Ці люди, сини Адама по плоті, які ніколи не порушували божественного закону і не змішувалися з дітьми Каїна, повинні були побудувати великий храм своєму Небесному Отцю. Вони володіли знаннями, яких сьогодні не має їхня сім'я, бо вони були втрачені.

Ці древні мали математичні знання про квадратуру кола, які не відомі вченим або математикам цього двадцятого століття. Вони знали і використовували атомну енергію, яку нещодавно відкрили їхні нащадки на Землі в ці останні дні. Фактично, вони мали космічні кораблі, які використовували, а також силу Творця Всесвіту, який дав їм ці речі для їхнього власного використання, щоб вони могли виконувати Його плани і робити Його роботу на Землі.

Одним з їхніх головних завдань перед потопом, яке полягало у порятунку Ноя та його сім'ї в землі Каїна, було будівництво великого кам'яного храму. Цей храм повинен був містити символічну і детальну інформацію, дану Єноху, і яку він також записав у своїх книгах,

які були залишені для дітей Небесного Отця на Землі. Храм мав бути збудований точно в центрі Землі, як це було пов'язано із зірками на небі, про які знав Енох. Храм з каменю повинен був мати "Голову кута" (піраміду) і містити свідчення повної історії та хронології раси людей, яку Творець поселив на Землі.

Він також мав містити слово Творця, яке мало відкритися Його народу в останні дні. Але пророцтво вказувало, що будівельники повинні були відкинути "Голову кута", і вони так і зробили. Цей великий храм Всевишньому, Творцю Всесвіту, мав не тільки містити символіку книг, які приніс Енох, але й одного дня з'явиться в іншому вигляді на новій землі, яка мала бути дана Його народові. Ця земля буде новим Єрусалимом з великим морем на сході і великим морем на заході. Вона буде розділена великими ріками і горами і міститиме в собі мідь і добро, що є на землі. Це буде земля молока і меду, де будуть рости самшит і ялини. Це буде країна Його народу. Це був би єдиний народ. З Всевишнім як своїм Царем, який давав би в борг усім і ні в кого не позичав. Велика печатка цієї нації міститиме символіку та геральдику храму, збудованого синами Еноха, і вона з'явиться на грошах цієї нації разом з іншим символом - великим розпростертим крилом Орла. (Преподобний).

Знання про ці речі були заздалегідь доступні царям-пастухам гіксов, які були нащадками Адама і Єви. Саме з цими знаннями вони побудували великий храм, відомий як Піраміда Гізи. Величезні камені були розміщені в точній відповідності з небесними зірками. Камені були обтесані з такою точністю, що навіть лезо бритви не змогло б показати найменшої похибки. З такою ж точністю вони були покладені один на одного. Все це було зроблено дітьми Еноха, але немає жодного археологічного доказу того, що ці царі-пастухи використовували сучасне або інше будівельне обладнання для будівництва свого храму. Чому? Тому що будівельне обладнання, яке вони використовували, не відоме так званому сучасному суспільству. Це було зроблено за допомогою космічних кораблів на атомних двигунах, які сьогодні невидимі, але існують у Царстві Творця і донині, і назавжди. Колись у майбутньому Він знову використає їх для Свого народу тут, на Землі.

Були й інші місця, де діти Еноха використовували ці ж самі космічні апарати на атомному двигуні. Вони використовувалися на островах, де сьогодні багато істориків і вчених спантеличені певними дуже великими каменями і тим, як вони були розміщені в їх нинішньому положенні. Але повернімося до Еноха в Єгипті. Саме там він наказав своїм дітям побудувати велике місто, місто Он, яке пізніше грецькі вчені, що походили від Ноєвого роду через Сима, змінили на Геліополіс. У місті Он (Геліополі) Енох і його

люди заснували великі бібліотеки та університет для навчання своїх дітей. Первосвященик Он завжди належав до раси людей Еноха, всі вони становили земне священство, відоме в ті часи як священство Мелхизидека, яке повинно було мати заміну на довгі роки, а потім знову повернутися на Землю в останні дні. Енох заснував різні ступені Університету в Он, найвищий ступінь якого називався Орденом Масонів. Цей вищий орден мав певні символи для ідентифікації своїх членів. Цими символами були квадрат і циркуль, оскільки раса людей Еноха була відома в ті часи як "раса будівельників". Саме з цього вищого жрецького ордену Енох вибрав чотири групи, кожна з яких мала свого лідера, щоб спостерігати на небесах за знаком, який буде поданий, щоб вказати час і місце приходу Творця на Землю, як Він і передбачив. Енох знав таємниці Небес і знак, який мав бути даний. Йому було сказано, що планети Марс, Юпітер і Сатурн вирівнюються на небі, але це має статися чотири рази, по одному разу в кожній чверті року. Коли це станеться один раз в кожному кварталі року, це і буде роком Його прищестя. Це з'єднання створить велике єдине світло, схоже на зірку на небі, а хвіст цієї зірки сяде прямо над тим місцем на Землі, де Творець Всесвіту народиться у плоті.

Чотири групи священиків з Ордену Масонів були розміщені в чотирьох різних гірських місцевостях на схід від Єрусалиму, і вони продовжували пильнувати протягом багатьох років. Їм було дано знак, на який вони мали пильнувати, а також обставини, за яких цей знак мав з'явитися.

Хоча ми досі не згадували про це в нашій розповіді, існували давні імена, якими користувалися Адам і Єва та їхні діти. Ці імена в їхній мові, яка згодом стала відомою як іврит, названі на честь Гебера, одного з їхніх дітей, використовувалися для позначення дітей Адамової сім'ї та Творця Всесвіту. Стародавнє слово "Ель" і слово "Елохім" використовувалися для позначення Творця Всесвіту або Царя Всесвіту. Слово "Ра" означає "Володар", а слово "Іш" - "Князь" або "Син". Син царя відомий як принц. Енох використовував ці три слова разом як Іш-ра-ель, що означає князів, які правлять разом зі своїм Батьком-Царем, або, іншими словами, синів Царя чи Синів Божих. Справжнє ім'я Небесного Отця в їхній мові писалося як "YHWH", оскільки в їхній мові не було голосних звуків. Це ім'я вимовляється. "Яхве".

Пізніше грецькі вчені переклали Святе Письмо на свою грецьку мову, яка була похідною від давньоєврейської. Вони переклали це ім'я "YHWH" або "Яхве" на грецькі імена "Яхшуа" та "Я-Зевс". Роками пізніше, коли грецькі переклади були перекладені на відому тоді англійську мову, це ж ім'я було перекладено з грецького "Яхшуа" або "Я-Зевс" на англійське ім'я "Ісус". Саме Яхве, Творець Всесвіту, сказав, що Він прийме тіло плоті, те саме тіло плоті, яке Він дав Адаму і Єві. Що Він прийде на Землю для того, щоб здійснити ритуал і принести жертву, проливши плоть і кров так само, як це зробив Адам у перші дні свого життя.

на Землі.

Це було б здійснено з метою викупу Адама і всіх його земних дітей від гріха, який був земною злою силою сатани. Він повністю звільнить Своїх дітей від сатани, як Він обіцяв Адаму в перші дні. Тому Він буде відомий як "Спаситель" Своєї Небесної Сім'ї, яку Він послав на Землю, де сотні і навіть тисячі тисяч років панував сатана і його воїнство. Дітям Небесної сім'ї Творця було сказано зайняти Землю і правити нею в праведності до того часу, коли Він принесе Своє Царство на Землю. Їх постійно застерігали від змішування з дітьми сатани і вчили молитися: "Отче наш, що єси на небесах, нехай святиться ім'я Твоє, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі.

Енох повернувся до Небесного Духа після свого земного життя в тілі, але багато його дітей продовжили свою роботу в різних місцях. Дехто був на островах, дехто в Європі, дехто в Америці, а дехто в Єгипті. Тим часом Ной і його сім'я виконували свою роботу в іншій місцевості. Вони залишилися в районі Едему і високої Святої гори, де зростали діти Адама, перш ніж вони спустилися донизу, щоб змішатися з дітьми Каїна. Саме в цій країні, де жив Ной, Творець викликав потоп, який був обіцяний ще за часів Адама. Ной і його найближчі родичі були обрані для того, щоб здійснити оновлення роду Творця на Землі. Історія Ноя не потребує повторення, але слід підкреслити, що вся його сім'я належала до однієї раси - адамічної раси, яка є Небесною Родиною, що походить від Адама. Хам, Сим і Яфет мали світлий колір обличчя. Пізніше Хам і Яфет, як і діти Яреда, загинули, порушивши заповідь Творця не виходити і не змішуватися з синами Каїна. Сим був обраний, щоб виконати заповідь і зберегти лінію святого насіння в чистоті, не змішуючись з дітьми Каїна або з Еношем творіння. Так Сим став великим патріархом, відомим дітям Еноха, які залишилися в інших місцях, таких як Єгипет та острови.

Від Сима походить праведний син на ім'я Аврам. Коли Аврам був благословенний призначенням підтримувати чисту насінневу лінію Небесної Родини Творця, його ім'я було змінено на Ав-РА-хам. Його праведність включала в себе десятину на користь Сима і священство Мелхизидека, яке тоді очолював Сим.

Авраамові було сказано, що він буде батьком багатьох народів, що він і його потомство після нього будуть нести благословення Ягве, Всевишнього Бога його батьків, і що його потомство

стануть багатьма народами. Ця сім'я небесних істот мала здійснити плани Творця, щоб забезпечити родовід, через який Він прийде на Землю, як було призначено і як було обіцяно Адамові. Авраам мав виростити синів і дочок, які б продовжили робити те, що задумав і обіцяв Яхве-Творець. Його син Ісаак мав багато дітей. Саме через дітей Ісаака мали підтвердитися обітниці.

Син Ісаака Яків був благословенний продовжити цей проект, тому йому було дано стародавнє ім'я, яке носили Енох і Адам, і це ім'я знову стало використовуватися в родинній лінії як "Ізраїль" або "Князь", який править разом з Царем". Інший син Ісаака, Ісав, не був благословенний продовжити чистий адамічний рід Ягве, бо порушив заповідь і взяв собі ханаанську дружину. Це змішало адамічне насіння з насінням сатани, і тому багато дітей сатани сьогодні зовні виглядають як п р е д с т а в н и к и а д а м і ч н о ї р а с и, в той час як інші мають вигляд доадамічних народів, з якими вони змішалися. Вони, разом з шелахітами, пізніше стали відомі як едоміти.

У Якова, тепер відомого під стародавнім ім'ям Ізраїль, мало народитися дванадцять синів, які розмножаться в багатьох народах піднебесної. Коли ці сини виростили, вони стали мандрувати країною у своєму повсякденному житті. Юда був дещо більшим мандрівником, ніж інші. Одного разу він залишив батьківську землю і пішов на територію, яку займали діти Каїна. Перебуваючи там, він порушив заповідь Ягве і взяв собі жінку-мішанину з роду Каїна. (Див. розділ 38, Книга Буття, вірші 1-11). Цю жінку звали Шуа. Вона мала від Юди трьох позашлюбних синів, першого з яких звали Ер, другого Онана, а третього Шела. Через деякий час Юда повернувся на землю свого батька, але не залишився. Він пробув там недовго і знову вирушив на територію, яку займали діти Каїна. У цю другу подорож він взяв із собою молоду жінку ізраїльського походження. Він мав намір віддати її за дружину своєму старшому синові-безрідному Ер. Це була вродлива молода жінка, зі світлим кольором обличчя, блакитними очима і каштановим волоссям. Її звали Тамар. Після їхнього прибуття Юда, не гаючи часу, домовився про шлюб. Він не усвідомлював, що Всемогутній Отець контролює кожен його крок і використовує його для певної мети.

Оскільки цей шлюб дочки Його Небесної Родини з сином-мішаниною з роду Каїна був порушенням заповіді Творця, Творець спричинив смерть Ера, залишивши Тамар бездітною, вдовою. Юда віддав її за свого другого сина Шуа, але Творець знову втрутився і знищив Онана, вдруге залишивши Тамару бездітною вдовою. Юда не визнав і не усвідомив Божественного втручання, яке відбувалося в цій справі, щоб запобігти змішуванню Святого насіння в цьому випадку. Тамар знала, що вона повинна робити, бо перебувала під божественним контролем Небесного Отця. Вона зіграла роль блудниці. Приховуючи своє обличчя від Юди, щоб він не впізнав її, вона спокусила Юду, повернувши його до свого Небесного Роду, і народила йому хлопчиків-близнюків.

Близнюків назвали Фарес і Зара. Це були прекрасні хлопчики чистої крові. Юда і Тамар

повернулися на землю Авраама, взявши з собою близнюків Фареса і Зару.

Пізніше ці близнюки були забрані до Єгипту разом із синами Ізраїля (Якова), і їхня генеалогія записана серед колін Ізраїля. Яхве мав намір використати їхній рід для Свого народження у тілі на Землі і зробив це. З Євангелія від Луки ми дізнаємося, що цей рід Юди від Фареса, одного з близнюків Тамари, і є родом, з якого народився Яхве. Інша близнючка Зара має генеалогію, яка простежується до дардських королів Шотландії та Ірландії. Це, до речі, сучасна сім'я людей, відома як "англосаксонська". Назва "сакс" походить від імені "Ісаак". Плем'я Ісаака пізніше було відоме як "сини Ісаака". "І" було відкинуто, і назву стали вимовляти як "сини Саха", а згодом - "сакси". Історія підтверджує їхнє ім'я, а також їхнє остаточне місцезнаходження як народу в Західній Європі.

Тут слід розповісти ще одну важливу частину історії Юди. Вона стосується третього сина Юди від жінки Шуа, яка походила з роду Каїна. Ім'я цього сина - Шела. Шела був змішаного походження: трохи білої крові від Юди і решта негритянської та азійської суміші від його матері Шуа (ханаанейки-адулламітки). За його ім'ям родину Шели почали називати "шелахітами". Пізніше, після того, як Небесна Родина Ізраїлю вийшла з Єгипту для виконання своєї божественної місії, шелахіти стали відомі під іншою назвою - едоміти. Ми поки що залишимо їх і повернемося до них пізніше в нашій історії. Тоді ми побачимо, що вони відомі під іншою назвою.

Розділ IV

Вихід

В Єгипті родину Якова стали називати євреями, бо так називалася їхня мова. Їх також називали ізраїльтянами, тому що ім'я Якова було змінено на Ізраїль, а сім'я стала називатися дітьми Ізраїля. Про цих людей було написано і сказано багато неправдивої інформації. Але правда також була сказана. Колись її зрозуміють їхні нащадки.

Народ, відомий як Ізраїль в Єгипті, був чистим нащадком Адама і Єви. Їхнє походження підтверджується Святим Письмом та історією. Вони належали до тієї небесної сім'ї, яка була послана на Землю, щоб виконувати справи Ягве, Творця Всесвіту і їхнього Небесного Отця. Він поселив їх у Єгипті, де були їхні предки до них і де був похований Адам. Він був похований у великому храмі, побудованому їхніми предками, які були там разом з Енохом. Поширена помилка, яку діти сатани внесли в писання, ввела в оману багатьох нащадків Ізраїля. Ця помилка пов'язана з неправильним вживанням і перекладом слів. Наприклад, слово "єврей" використовується в перекладених версіях нашої Біблії, а також в інших писаннях. Слова "єврей" не існувало в той час, коли сім'я Ізраїля перебувала в Єгипті.

У хронології нашого Святого Письма воно не використовувалося і не було відоме до багатьох сотень років після того, як ізраїльтяни або гебреї (не євреї) вийшли з Єгипту. У той час, коли його використовували ізраїльтяни, воно стосувалося певного народу, який жив у Південній Юдеї. Ці люди називалися "Єгуді", єврейське слово, яке в перекладі на англійську мову означає "єврей". Щоб зрозуміти справжнє джерело цього слова, необхідно звернутися до Святого Письма, а також до історії тих людей, які були відомі в той час під ім'ям "Єгуді". А тепер продовжимо нашу розповідь про ізраїльтян і повернемося до Єгуді в міру того, як наша розповідь буде просуватися далі. Нам не потрібно повторювати тут всю історію Мойсея, але він був обраний Ягве, щоб бути лідером або патріархом народу Творця. Мойсей був виведений з Єгипту для навчання. Він одружився з родиною свого предка Єноха, його дружиною стала висока блакитноока дочка одного з гікоських царів-пастухів. Вони належали до тієї ж раси людей, що й Мойсей, і до тієї ж сім'ї, яка залишилася з часів, що передували Ісаака та Якова.

Родини Ізраїлю розмножилися в Єгипті і були виведені Мойсеєм як один народ. Після їхнього виходу Мойсей виділив тринадцять колін або родин, генеалогія яких була такою

Вони дотримувалися своїх звичаїв з давніх-давен. Тепер їх стало тринадцять, бо Йосип передав своє первородство двом сином - Ефраїму та Манасії, розділивши дванадцять коліно на дві частини. Це додало одне плем'я до первісних дванадцяти, і тепер їх стало тринадцять. Ефраїм і Манаса - це дім Йосипа, обидва коліна належать до всього Ізраїлевого дому.

Перебуваючи в Єгипті, Йосип одружився з високою, блакитноокою дочкою первосвященика міста Он (Геліополя). Жителі Он були тієї ж раси, що й Йосип, і були нащадками Еноха та царів-пастухів гіксосів, які жили ще до Ісаака та Якова. Багато авторів і перекладачів помиляються, описуючи дружини Мойсея та Йосипа як "єгиптянок". Ці жінки не були так званими єгиптянками з безрідного насіння, якими були корінні жителі того часу. Вони були дочками колишніх царів-пастухів гіксосів, яких також називали арійцями. Стародавні писання описують і дружину Мойсея, і дружину Йосипа як високих, блакитнооких жінок зі світлим кольором обличчя.

Коли Мойсей виводив сім'ю Ізраїля з Єгипту, він поставив три племена на півночі, три на півдні, три на заході і три на сході. Плем'я Левія, висвячене як нове священство, було розміщене в центрі. Кожне з дванадцяти колін, окрім коліна Левія, мало свій штандарт, який ідентифікував його і який походив з давніх часів їхніх праотців. Штандарти дванадцяти колін - це дванадцять знаків Зодіаку. Через сотні років після виходу Ізраїлю з Єгипту ці дванадцять штандартів всього Ізраїлевого дому можна було постійно бачити за великими бенкетними столами королів вікінгів у Північній Європі. Велика печатка Сполучених Штатів Америки - це печатка Манасії, одного з колін Ізраїлевих, з дому Йосипа. Ця Велика печатка містить геральдику Дому Ізраїлю.

Після виходу з Єгипту народ знову повторив ті самі переступи і порушення Божественного Закону, що й їхні предки за часів Яреда, коли він був Патріархом Небесної Сім'ї Творця на Землі. Вони одразу ж почали поклонятися ідолам і золотому тельцю, а також матеріальним речам, подібно до сатани та його дітей, які були запеклими ворогами їхнього Небесного Отця. Сатана і його діти також були заклятим ворогом Адама і всіх його земних дітей, але ті, хто вийшов з Єгипту, були так само сліпі до шляхів сатани, як і багато їхніх предків до них. Проте вони перебували під благодаттю свого Небесного Отця і отримували Його прощення за все, що могли зробити помилково, окрім того, що Він заборонив їм робити, а саме: змішувати Святе насіння або змішуватися з дітьми Каїна та Еноша, які були створені на Землі задовго до них. Порушення цієї заповіді не могло бути прощене, оскільки колись Святе насіння

був забруднений, акт був зроблений. Це був вчинок, від якого немає вороття.

Оскільки гріхи Його народу продовжувалися, Творець відправив його в пустелю на сорок років. Це було зроблено для того, щоб навчити їх у випробуваннях і назавжди закарбувати Свої закони в їхніх серцях і думках. Вони повинні були пізнати Його закони на власному досвіді. Це розміщення Його законів праведності в їхніх серцях називалося "обрізання крайньої плоти серця" (тепер це називається Хрещенням). Після завершення сорокарічного навчання вони повинні були повернути землі, які були дані їхньому предкові Аврааму, але які потім були зайняті дітьми Каїна. Коли вони повернулися на свої землі, вони отримали вказівку від свого Небесного Отця вигнати всіх Каїнових дітей з цих земель і не дозволяти Каїновим дітям жити на їхніх землях разом з ними. Вони цього не зробили, і Творець дуже розгнівався на них за те, що вони постійно порушували Його Слово. За сотні років до того дня, коли Він мав прийти на Землю, щоб врятувати їх, Він так розгнівався на них, що забрав у них ім'я Ізраїль і наклав на них сліпоту, щоб вони не знали, хто вони такі. Він сказав їм: "Ви - впертий народ з твердою шиєю. Ви порушуєте Мої заповіді, Мої закони і Мої суди. Я відбираю у вас ім'я Ізраїль і накладаю на вас сліпоту, щоб ви не знали, хто ви є. Ви не будете відомі під ім'ям Ізраїль віднині, але в останні дні ви будете відомі під Ім'ям Того, Кого Я пошлю, щоб викупити вас". Отже, справжній ізраїльський народ того часу буде відомий в останні дні під ім'ям Того, Хто прийшов його викупити. Чи можна заперечувати, що Його Ім'я - Ісус Христос, а ім'я Його народу - християни? Чи виконують білі християнські народи на Землі сьогодні пророцтва, дані тим, кого в той час називали Ізраїлем? Якщо так, то вони повинні бути нащадками тих людей.

З часом єдиний народ гебреїв (не євреїв) розділився на дві нації. Один з них називався народом або Домом Ізраїлю, а інший - народом або Домом Юди. Дім Ізраїля складався з десяти колін, а Дім Юди - з двох колін: Веніаміна та Юди. Коліна Левія, які були висвячені на священників, були розпорошені по обох народах, але поступово сконцентрувалися в Єрусалимі разом з Домом Юди. Народ Юди (два коліна) знаходився в Північній Юдеї, тоді як десять колін, як народ Ізраїлю, жили далеко на північ від Юдеї, в Самарії. У Південній Юдеї жив народ, раніше відомий як шелахити, а пізніше - едоміти. Ці люди не були допущені в Північну Юдею або в громаду Ізраїлю. Ізраїльтяни називали їх своєю мовою іврит "Єгуді". Це ім'я на івриті означало "прокляті". Ці люди були нащадками Шели, змішаного сина Юди від Шуа, який народився за багато століть до того, як Юда покинув землю свого батька і вчинив перелюб. До них приєдналися змішані нащадки Ісава, які за часів Якова брали собі дружин-ханаанеянок, і всіх їх називали "єгуді". "Єгуді" жили в Південній Юдеї самі по собі. Їм не дозволялося перебувати в Північній Юдеї або в Єрусалимі, а також змішуватися з

Ізраїльтяни, тому що вони були нащадками Каїна, з яким ізраїльтянам з давніх часів було наказано не змішуватися. Через багато років десять колін, відомих як народ Ізраїлю, були забрані в полон на північ асирійцями (Єгуді). Вони також забрали майже дві третини юдейського народу, залишивши близько третини населення Північної Юдеї та околиць Єрусалиму.

Пізніше прийшов вавилонський цар Навуходоносор, де поклонялися Ваалу (сатані), і забрав більшу частину юдейського народу у вавилонський полон. Він залишив на землі лише кількох людей, деякі з яких були предками апостола Павла (Савла). У цей час "єгуді", які були обмежені Південною Юдеєю, вторглися в Північну Юдею і Єрусалим, силою чисельності і своєї агресивності вони просто вторглися і захопили владу. Вони встановили вавилонську (сатанинську) церковну систему з вавилонським Талмудом як Біблією, вавилонську боргову грошову систему та вавилонську атеїстичну систему управління країною. Це були "Єгуді", яких Ісус через сотні років викрив як дітей сатани. Він вигнав їхніх міняйл з подвір'я храму, сказавши, що вони вкрали Дім Отця і перетворили його на розбійницьке кубло. Він викрив їхню атеїстичну форму правління, яку ми сьогодні знаємо під назвою "комунізм". Це були "єгуді" за часів Ісуса, і вони є "єгуді" сьогодні. Вони все ще виконують справи свого батька диявола, і це включає в себе зусилля сатани змішати святе насіння Адамового роду, щоб знищити їх, як сатана намагається зробити з того часу, як Адам і Єва вийшли з саду.

Розділ V

Організації Об'єднаних Націй

Авраамові, батькові народу, відомого як Ізраїль, було дано обітницю, що його діти стануть багатьма народами. Так і сталося. (Народ - це сім'я, яка має короля.) Коли Його народ був виведений з Єгипту, він був одним народом, а Ягве, їхній Небесний Отець, Творець Всесвіту, був їхнім царем. З плином часу, коли вони все далі й далі відходили від Його законів щодо управління державою та народами, вони попросили Його дозволити їм мати над собою людей-царів. Вони не усвідомлювали, в яку біду потраплять, але Небесний Отець знав, бо Він планував це з того дня, коли дав Адаму і Єві вільний вибір. Через царів-людей вони воювали між собою, але Творець дав обітницю їхньому батькові Аврааму, і вона повинна була здійснитися. Пророки і Писання сказали їм, що вони будуть взяті в полон і що кожне плем'я буде покаране протягом двох тисяч п'ятисот двадцяти років від дня свого полону, після чого Творець зробить їх народом. Це було "семиразове" покарання, пророковане в Писанні. Період часу підтверджується історією. Кожне з колін потрапляло в полон до асирійців (Єгуді) в різний час і в різні дати, які можна підтвердити Святим Письмом.

Коли пророчий "час" застосовується до цих дат, з дослідженням відомої історії, не варто дивуватися, що рівно через дві тисячі п'ятсот двадцять років після полону коліна Данового, Данія стала державою саме в цей день. Дві тисячі п'ятсот двадцять років після полону коліна Гада Італія стала державою саме в цей день. Через дві тисячі п'ятсот двадцять років після того, як Ісахаар потрапив у полон, Фінляндія стала державою саме в цей день. У сучасній фінській військовій пісні є слова: "На війну, сини Ісаака". Вона звучала по радіо в Сполучених Штатах.

коли Радянський Союз напав на маленьку Фінляндію наприкінці 1930-х років. Знову ж таки, через дві тисячі п'ятсот двадцять років після того, як плем'я Єфрема потрапило в асирійський полон, в Англії був затверджений Юніон Джек, і саме в цей день Англія стала імперією. Коли пророчий час Даниїла додається до пророчого часу ізраїльського народу, Юди, то роки ідеально збігаються для Німеччини, яка стала нацією в той самий день, коли відбулося визволення з полону коліна Юди. Щодо Єфрема, то Писання говорить, що Єфрем буде народом і компанією народів, і Британська Співдружність є саме таким народом. І так само для інших колін Ізраїлю. Але не слід забувати про коліно Манасії. Дві тисячі п'ятсот двадцять років від дня, коли Манасію забрали в асирійський полон, - 4 липня 1776 року. До того ж, Велика печатка Сполучених Штатів - це печатка Манасії. Вона містить велику піраміду, а також розправлені крила великого орла. Манасія мала стати великим народом, зібранням народів Яхве

Королівство. Сьогодні ми повинні запитати себе. Чи дотримуємося ми заповідей Небесного Отця, які Він дав Адамові та поколінням наших прабатьків? Чи дотримуємося Його законів для нашого народу та його уряду? Чи дозволяємо ми дітям Каїна на нашій землі робити діла свого батька, замість того, щоб ми робили діла нашого Отця? Чи дозволили ми дітям Каїна на нашій землі і в нашому уряді принести сатанинську форму правління?

Комунізм на першому плані? Ми бачимо сліпоту нібито розумних людей на високих посадах, коли вони говорять або пишуть, що наші предки приїхали до Америки через релігійні переслідування. Це просто неправда. Це одна з сатанинських брехень, і ці сліпі люди так часто повторюють сатанинську брехню, що навіть самі починають вірити в неї як в правду. Немає жодного офіційного документа нашого уряду, який би підтверджував таке твердження, як те, що ми чуємо про релігійні переслідування. Наші предки писали в офіційних документах цієї нації, починаючи з Договору Мейфлауера, через Хартії всіх тринадцяти колоній і закінчуючи Статтями Конфедерації, що вони прийшли сюди, щоб просувати віру Ісуса Христа і сформувані УРЯД за Його законами, Царя царів і Бога Саваофа, Творця Всесвіту. Вони прийшли на цю землю, в новий Єрусалим, який був обіцяний Божому Ізраїлю і досконало описаний у Святому Письмі. Вони прийшли з дозволу і благословення Царського Дому своєї колишньої землі, з дозволу і благословення її уряду. Люди з островів прийшли на цю землю за багато років до Ліфа Еріксона, який прибув ще до Колумба. Ці люди з Ірландії прибули морем і пройшли суходолом від Лабрадору до Флориди. Вони писали, що Бог сказав їм повернутися на острови, тому що земля ще не була готова для них. Коли земля була готова, Творець дотримався Своєї обіцянки і створив божественні обставини для виконання Свого Слова. Він привів Своїх дітей до нової землі, яку обіцяв їм, коли вони перебували в старому Єрусалимі. Тоді Він сказав: "З цього Єрусалиму Я зроблю землю гідоти і спустошення. Я дам вам новий Єрусалим, нову землю. Той, що матиме велике море на сході і велике море на заході. Це буде земля молока і меду, де будуть рости самшит і ялини. Великі ріки розділять її, і гори, і мідь у ній буде найсильніша в землі. Це буде зібрання Моїх дітей з інших народів, і вони будуть давати всім у борг і ні в кого не позичатимуть. Це буде єдиний народ, що матиме своїм царем Ягве, Всевишнього Бога ваших батьків, Творця Всесвіту".

Так, наші праотці прийшли на цю землю зі своєю Книгою, яка містила Його Слово, і вони прийшли, щоб сформувані уряд за Його законами. Це вони говорили, це вони писали, і це вони робили. Вони утворили тринадцять колоній, оскільки походили з тринадцяти племен. Вони були і є єдиним народом, що має Всевишнього Ягве своїм Царем. Вони писали на своїх грошах: "На Бога уповаємо".

Вони є зібранням Його народу з інших народів Його народу. Їх об'єднують дві спільні риси: всі вони належать до адамової раси і всі є християнами. Незважаючи на всю брехню сатани та його дітей, ці суверенні держави великої нації Його Царства були утворені чоловіками адамічної раси, а їхні жінки були могутніми у виконанні своїх завдань. Ця нація і цей уряд були засновані білими чоловіками і білими жінками, які були християнами.

Вони проклали собі шлях через пустелю і побудували велику націю. В ім'я Бога наших батьків, ця нація залишиться землею білих людей і урядом білих людей.

Доки Архангел не сповістить про кінець світу.

Розділ VI

Профспілка

У міру того, як нова нація Адамового роду розвивалася, вони уклали Договір про дружбу між своїми тринадцятьма окремими державами. Цей Договір про дружбу був письмовим договором про правління, взятим зі Священної Книги, яку вони принесли з собою до нового Єрусалиму. Він був написаний відповідно до законів управління державою, які були дані їхнім праотцям Мойсеєм на горі. Закон назавжди закарбувався в їхніх серцях і в їхніх думках протягом сорока років перебування в пустелі після виходу з Єгипту.

Ці ж закони згодом стали відомі світові як "англосаксонське право". Договір, який вони уклали на цій землі, відомий як "Статті Конфедерації", що є джерелом великої Конституції Сполучених Штатів Америки. Статті Конфедерації були прийняті, щоб діяти "назавжди". Вони не підлягають скасуванню або зміні.

Згодом тринадцять держав уклали між собою ще один договір, який діятиме "вічно", не підлягаючи ні скасуванню, ні змінам. Він відомий під назвою "Упорядкування територій". Цей договір був прийнятий для того, щоб нові держави, які вступають до Союзу з території, що безпосередньо прилягає до будь-якої первісної держави, мали такі ж права та умови правління, які мали первісні держави за Договором про дружбу, відомим як Статті Конфедерації.

На цьому етапі видається доречним проаналізувати сучасну діяльність Федерального Конгресу та Федерального Уряду. Розглянемо акти Федерального Конгресу, якими було прийнято Гавайські острови та територію Аляски до складу Союзу. Єдиним законом або законною підставою для таких актів є Органічний закон, який ще кілька хвилин тому називався "Ордонанс територій", а також статті Конфедерації. Вони були прийняті, щоб діяти "вічно", тому навіть Конгрес не може їх скасувати або змінити. Якщо обирати конкретний закон, то для вступу нових штатів до Союзу таким законом буде Ордонанс про території, оскільки він стосується вступу нових штатів до Союзу. Але ці ордонанси були ухвалені для нових штатів, "прилеглих" до існуючих штатів Союзу. Вони не передбачали приєднання до Союзу віддалених земель, тому що це Союз штатів АМЕРИКИ. Або Гаваї, або Аляска є "прилеглими" до існуючих штатів Союзу. Тому можна поставити під сумнів законність таких дій Федерального Конгресу. Якщо не більше, вони, безумовно, є небезпечним прецедентом.

Економічні умови Союзу Штатів згідно зі Статтями Конфедерації також відповідали Священному Писанню. В системі не було лихварства. Колоніальна писемність була

використовувалися для розподілу товарів і матеріальних благ. Випуск скриптових грошей контролювався Асамблеєю або законодавчим органом кожної колонії чи штату і випускався в обіг безвідсотково за послуги, отримані урядом. Тому вони були прийнятні для сплати податків, оскільки метою податків є отримання урядом послуг від населення. Емісія грошей була безвідсотковою, а не позичковою, як це відбувається сьогодні. Колонії, як і штати Союзу, були вільні від боргів, і їхня економіка процвітала завдяки безборговій грошовій системі. Насправді, не англійський гербовий збір став причиною вибуху і Бостонського чаювання, а те, що англійці вимагали сплачувати податки в англійських грошах. Колоністи не мали англійських грошей, якими можна було б сплатити податок, і єдиним способом сплатити податки в англійських грошах було б позичити гроші у приватних банкірів Англії чи Європи, створивши таким чином борг з відсотками, які потрібно було б сплачувати. Колоністи знали, що лихварями, які контролювали банки Англії та Європи, були діти Каїна. Вони також знали, що ті, кого Ісус назвав дітьми сатани, хотіли контролювати багатство цієї нової нації через контроль над її грошима. Пан Бенджамін Франклін знав це краще, ніж будь-хто на той час. Він знав, що його нація матиме серйозні проблеми, якщо дозволить дітям Каїна стати громадянами нової нації. Він хотів, щоб люди не дозволили дітям Каїна стати громадянами.

Після конфлікту з батьківщиною умови на нових землях були дещо хаотичними. Пристрасті були гарячими, а місцеве правління ревно охоронялося. Здобувши незалежність як суверенні держави, вони не сприймали надання будь-якої урядової влади будь-кому, хто не перебував під їхнім безпосереднім контролем. Насправді, цього не повинно було статися. Союз на основі Договору про дружбу, відомого як Статті Конфедерації, не був надто успішним з точки зору "національного" чи "федерального" уряду. Конгрес не міг збирати кошти для функціонування центрального уряду, фактично, все, що міг робити Конгрес - це скликатися і розходитися. Суверенні штати не надали йому жодних повноважень. Штати просто відмовлялися надавати будь-яку владу центральному чи федеральному уряду за будь-яких обставин. Розумні лідери нової нації усвідомлювали, що в цій сфері управління необхідно досягти певного компромісу. Вони знали, що союз суверенних штатів згідно зі Статтями Конфедерації повинен бути більш досконалим.

Проте Статті були договором про урядування між штатами, який був прийнятий назавжди і не підлягав скасуванню, зміні чи доповненню. Вони знали, що Союз суверенних держав необхідно зробити "більш досконалим", але вони також знали, що штати не приймуть "більш досконалу" форму правління, якщо повноваження, надані центральному або федеральному уряду, не будуть обмежені в письмовій формі. Вони хотіли мати письмовий договір. Вони намагалися його отримати, і коли читаєш преамбулу Конституції, стає зрозуміло, що наміром було не створення "нового" уряду, а лише "більш досконалого". Не "новий" Союз, окремий від Союзу, вже сформованого

згідно зі статтями

Конфедерація, а просто "Ми, народ, для того, щоб утворити більш досконалий Союз". "Новий" Союз був би неможливий через вічність або постійність первісного Союзу. Конституція була розроблена на основі формулювань і фраз Статей Конфедерації, які мають своїм джерелом Святе Письмо. Але коли прийшов час окремим суверенним штатам ратифікувати нову Конституцію, вони не стали цього робити, поки перші десять поправок, відомих як Білль про права, не стали частиною угоди. Коли Конгрес обговорював першу поправку до Білля про права, були зроблені цікаві записи комітетських слухань. Було чітко зазначено, що ця поправка не повинна тлумачитися як така, що усуває християнську релігію, яка була єдиною релігією, про яку йшлося. Закони колоній і ранніх штатів чітко визначали, що людина повинна бути християнином, щоб займати посаду в уряді. Не повинно бути жодних сумнівів, що ця поправка дозволяє свободу "в" релігії, а не свободу "від" релігії. Тоді було заявлено: "Ці люди є релігійним народом. Якщо цю поправку слід тлумачити як таку, що забороняє їм сповідувати їхню національну релігію, якою є християнство, тоді ми волиємо продовжувати боротьбу, як ми це робили в минулому конфлікті". Ніякої іншої релігії, окрім християнства, не існувало в умах тих, хто розробляв Конституцію і Білль про права. Описана мета стосувалася не релігії як такої, а різних сект чи форм поклоніння в межах християнської релігії. Мета Першої поправки полягала в тому, щоб перешкодити будь-якому федеральному уряду наказувати будь-яку одну секту або форму богослужіння в рамках християнської релігії.

Дев'ята і Десята поправки до Білля про права є життєво важливими для захисту Конституції в цілому і для Союзу суверенних держав. Ці дві поправки чітко відповідають вимогам держав того часу. Вони не укладатимуть жодних угод щодо будь-якої форми "федерального" чи "центрального" уряду, якщо його повноваження не будуть обмежені. Дев'ята поправка чітко визначила, що кожне повноваження, надане федеральному уряду, буде конкретно і чітко перераховане в Конституції, і що те, що повноваження штатів і народу не перераховані, не означає, що штати і народ їх не мають, так само, як і те, що їх не має федеральний уряд. Десята поправка внесла подальше роз'яснення в це питання. Вона чітко визначила, що Конституція не потребує жодного тлумачення. Центральний або федеральний уряд є органом з обмеженими повноваженнями. Він не має абсолютно ЖОДНИХ "прав". Тільки штати і народ мають "права".

І ЄДИНІ повноваження, які має центральний або федеральний уряд, - це ті, які конкретно перераховані в КОНСТИТУЦІЇ. Якщо в самій Конституції не вказано, що повноваження належить саме федеральному уряду, який включає в себе всі гілки влади, то федеральний уряд НЕ має цього повноваження. Конституція проста у своєму розумінні. Ми чуємо, як деякі люди, навіть юристи, кажуть, що Конституцію тлумачить Верховний Суд. Наскільки вони можуть помилятися? Якщо Верховний Суд має повноваження "тлумачити" Конституцію, то єдине місце, де він може отримати ці повноваження, - це сама Конституція. Конституція - це засіб, за допомогою якого штати створили Верховний суд як частину федерального уряду. Чи можемо ми знайти в

Конституції будь-які подібні повноваження, надані Верховному Суду? Абсолютно ні.
Тоді

Десята поправка стає зрозумілою. Якщо в самій Конституції немає конкретного переліку повноважень, то Верховний Суд їх НЕ МАЄ. Це не потребує жодного тлумачення. Якщо Конституція не надає повноважень Верховному Суду або будь-якій гілці федерального уряду, то ці повноваження зберігаються за штатами або народом. Отже, ми бачимо, що Верховний Суд НЕ має повноважень "тлумачити" Конституцію. Ми бачимо, що штати наділили Верховний суд повноваженнями "вносити рішення у справах по суті". Це просто означає, що на розгляд Суду має бути подана "юридична справа". "Справа по праву" - це питання, де хтось ставить під сумнів "закон" або акт законодавчого органу. Верховний Суд не може розглядати "справу по суті", яка не була передана на розгляд судів нижчих інстанцій, якщо тільки у "справі" не задіяні посол, державний міністр або держава, які є сторонами. Він має "первинну" юрисдикцію лише в таких справах, а в інших - "апеляційну" юрисдикцію. Рішення Суду НЕ стає законом, оскільки суди не можуть створювати закони. Тільки законодавча влада може приймати закони, і навіть ця влада обмежена. Штати надали федеральному законодавчому органу повноваження приймати закони, які "відповідають Конституції та на її виконання". Якщо федеральний законодавчий орган приймає законодавство, яке порушує Конституцію, це законодавство НЕ є законом. Він є НЕДІЙСНИМ з самого початку. Він є недійсним з самого початку, тому що ні штати, ні народ не давали федеральному законодавчому органу повноважень приймати закони, які не відповідають Конституції і не виконуються на виконання Конституції, а це означає УСЮ Конституцію, включаючи поправки. Сама Конституція визначає засоби або метод, за допомогою якого до неї можуть бути внесені поправки. Вона є договором між штатами і не може бути змінена ні судами, ні федеральним законодавчим органом, ні федеральним урядом. Вона може бути змінена лише за згодою штатів.

Ми чітко бачимо, що штати створили федеральний уряд. Федеральний уряд не має виборців. Виборці є тільки у штатів. Штати і ТІЛЬКИ штати мають право кваліфікувати своїх виборців. Кожен штат у власний спосіб визначає, що повинен зробити громадянин цього штату, щоб вважатися виборцем цього штату. Федеральний уряд не має жодного контролю над цим, навіть законодавчого, оскільки законодавство не може вносити поправки до Конституції. Нинішнє прийняття федеральним Конгресом законодавства в цьому напрямку відповідно до п'ятого розділу Чотирнадцятої поправки є сумнівним, оскільки штати ніколи юридично не ратифікували Чотирнадцяту поправку. Той самий принцип застосовується і до нещодавньої діяльності федеральних судів. Штати створили федеральну судову систему, і ця судова система не має повноважень приймати закони. Рішення судів є законом лише для конкретної справи, по якій суд виніс рішення. Вони не є законом для землі або для будь-чого іншого, окрім конкретної юридичної справи, щодо якої суд виніс рішення.

Тут слід підкреслити, що всі посадові особи уряду, чи то федерального, чи то державного, чи то муніципального, повинні скласти присягу підтримувати, відстоювати і

захищати Конституцію Сполучених Штатів від усіх ворогів, як зовнішніх, так і внутрішніх.
Вони повинні скласти таку присягу

вільно, без ментальних застережень.

Коли їхня діяльність порушує Конституцію, це є порушенням їхньої присяги, і таке порушення є тяжким злочином, згідно з законами цієї країни. Закони цієї країни також вимагають від громадян підтримувати, захищати і охороняти Конституцію і нашу республіканську форму правління БЕЗ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗАСТЕРЕЖЕНЬ. Це законна вимога громадянства. Тому будь-який громадянин, який складає іншу присягу, навіть якщо це може бути в так званій релігійній "день спокути", який передбачає ментальне застереження щодо будь-якої іншої присяги, яку він складає, цей громадянин підлягає втраті громадянства. Існують певні так звані "міжнародні" організації, в яких беруть участь громадяни США. Ці організації скликають збори в чужих країнах, і їхні члени голосують за політичні, економічні та державні проблеми.

Громадяни США, які відвідують такі збори і голосують у цих організаціях, можуть втратити громадянство США і бути депортовані відповідно до положень Кодексу Сполучених Штатів. У США також проводяться збори, на яких продаються облигації на підтримку іноземної держави. Це також є порушенням Кодексу Сполучених Штатів і є кримінальним злочином, особливо якщо будь-які кошти використовуються для підтримки збройних сил іноземної держави в будь-який спосіб. Проте, ми бачимо, що сенатори, конгресмени та багато державних службовців федерального рівня, рівня штатів та місцевих органів влади беруть участь у цьому злочині.

У ці останні дні, коли сатана і його діти знову вторглися на землю Ізраїлю і принесли з собою сатанинську форму правління, ми повинні звернутися до нашого Небесного Отця і молитися про Його захист. Але ми повинні робити більше, ніж молитися. Ми повинні протистояти сатані та його злим планам усіма силами, які Бог дав Своїм дітям. Філософія комунізму, яка є сатанинською формою правління, нав'язується Божому Ізраїлю на їхній землі.

Комунізм поклоняється сатані, але не визнає ніякої Вищої Істоти. Він атеїстичний і вірить, що створене вище Творця. Ті, хто вірить, що федеральний уряд вищий за штати, які його створили, прийняли комуністичну філософію сатани про те, що створене вище за Творця. Битву за Армагеддон виграє знання, як сказав Ісус: "Ви пізнаєте правду, і правда зробить вас вільними".

Розділ VII

Світловий день

Діти Адамового роду стали відомі під багатьма іменами, окрім свого колишнього імені Ізраїль. Вони також залишилися сліпими щодо того, хто вони є, згідно з Божим пророцтвом. Вони заселили пустелю, відому як Західна Європа, і зайняли землі, які Творець дав їм, де вони мали стати багатьма народами.

Острови належали королівській родині з коліна Юди. Олов'яними копальнями на островах володів Йосип Ариматейський, який подорожував між островами та Юдеєю в ті дні, коли Яхве перебував на Землі. Яхве також побував на Ідах і там керував деякими учнями у будівництві місць поклоніння для Свого народу. Багато людей на островах були там ще з часів Еноха. Університет і Священство часів Еноха були використані Яхве для цих цілей. Тоді він був відомий як Університет Друїдів.

Інший їхній університет знаходився на землі, яка пізніше стала відомою як Іспанія, і де здобув освіту Понтій Пілат.

Царі острівного народу завжди повинні були належати до дому Юди (не плутати з Єгуді). Таку обіцянку дав Творець, коли дозволив Своїм дітям мати над собою чоловіків-царів. Тоді Він сказав: "Увесь царський рід народів, що Я даю тобі, буде з Юдиного дому". Король Едуард 1, король острівного народу, усвідомлював свою відповідальність за дотримання заповідей своїх древніх батьків, від Адама до наших днів. Він знав, що деякі з Єгуді, які були дітьми Каїна, прийшли на острови. Вони разом з Адамовими дітьми створювали проблеми на його землі. У 1275 році король Едуард I видав закон, який забороняв єгуді продовжувати лихварські операції в його королівстві. Він також зобов'язав їх жити окремо від християн і носити жовтий значок, починаючи з дванадцятирічного віку. Ці обмеження проіснували п'ятнадцять років, поки діяльність єгудів не стала настільки революційною і неспокійною, що цар повністю вигнав їх з Іди. Єгуді створили складну проблему, оскільки вони вкрали стародавні імена ізраїльського народу, коли вторглися в Єрусалим багато століть тому. Хоча назва шотландських юдеїв і джутів походить від племінної назви "юда", а пізніше використана назва "німець" також походить від племінної назви "юда", єгуді заплутали і досі плутають багатьох через вкрадені імена. Царі інших народів Адамового роду, раніше відомих як Ізраїль, які жили на материковій частині Європи, пішли за царем острівного народу і вигнали Єгуді зі своїх країн. Вони знали заповідь, дану

Творець Всесвіту, який був переданий Адамом і патріархами, що вони не повинні були дозволити дітям Каїна жити на їхніх землях разом з ними. Вони знали, що їхні дії відповідають божественному закону і є необхідними для безпеки, добробуту та виживання їхнього народу.

Коли єгудійців виганяли з однієї християнської країни за іншою, вони звернулися до своїх лідерів у Константинополі. Їхні лідери порадили їм застосувати свою давню тактику, якої вони навчилися ще з тих часів, коли їхній батько сатана направив їх проти Адама та його родини. Їм було сказано вдавати, що вони християни, робити своїх синів християнськими священиками, лікарями та адвокатами. Їм було наказано проникнути в усі професії Адамової сім'ї і зайняти їх. Після того, як вони займуть ці посади, вони повинні були розділити і зруйнувати їх зсередини. Таку тактику вони застосовували в Єрусалимі століттями раніше, коли вторглися на землю дітей Адама. У кожному народі, в який вони вторгалися, їхні дії врешті-решт викривали. Ісус попереджав Своїх дітей про єгуді, коли сказав: "По їхніх ділах ви пізнаєте їх". Він назвав їх брехунами і лицемірами, кажучи, що вони будуть говорити добрі слова, але робитимуть злі справи. Де б вони не збиралися, вони намагалися зруйнувати добро і благословення, даровані родині Адама. Їх діяльність завжди була спрямована на те, щоб принести сатанинську форму правління в країну, яка дозволяла їм перебувати в її межах. Недарма за їхнім вигнанням з Острівної Нації послідувало вигнання з інших християнських країн адамового народу.

Лідери єгуді з часом отримали контроль над грошима і багатством більшості народів, які вони захопили. Це було просто завдяки їхнім підлим інтригам і закулісній політичній діяльності. Той, хто не має моралі і совісті, яка б забороняла злі вчинки, міг би легко впоратися з дітьми Адама, які вважали, що всі люди чесні і прямолінійні, оскільки ці риси були в них вродженими. Але саме тут вони помилилися, маючи справу з дітьми сатани. Лідери дітей сатани зібралися в основному в двох областях, відомих як Голландія і Швейцарія, і вони діяли з цих областей у своїх лихварських і фінансових маніпуляціях. Саме завдяки фінансовій могутності лідери Єгуді знову увійшли в острівну державу. Вони також використовували тактику інфільтрації та метод "розділяй і володарюй" серед різних сект віри, спільної для сім'ї Адама. За допомогою подібної інфільтрації єгуді відновили доступ до інших європейських народів, і вони завжди співпрацювали один з одним на міжнародному рівні. Саме так вони проникли в Росію, а потім стали шпигунами та агентами для орд Чингісхана, монгольського хана. Вони були передовою гвардією монгольського вторгнення на землі, зайняті небесною сім'єю Адама і Єви. Єгуді передували монгольським ордам і стали купцями, лихварями та міньялами, а також революційними лідерами, які сіяли безлад у внутрішніх областях. Вони були руйнівниками зсередини.

Минув час, і острівна держава потрапила під повний контроль дітей Каїна. Банківська та грошова система була повністю підконтрольна Єгуді, і саме за цих умов над родиною Адама настала вечірня темрява. Ми наближаємося до темних вечірніх годин для народів Адамового дому в таких умовах, коли діти Каїна вторглися в народи і отримали контроль над банківською та грошовою системами. Проте ми знаємо, що наш Небесний Отець дав обіцянку, що після темряви настане день. Повільно наближається вечір, коли багато дітей Адама залишають свої первісні народи і приходять через моря до Нового Єрусалиму. Нова нація Божого Царства і Його народ будуть засновані у вечірні години, коли повільно наближається темрява. Він борсатиметься в темряві протягом часу, визначеного Творцем Всесвіту. Потім настане світло світанку і новий день.

Розділ VIII

Години темряви

Довгого вечора, коли наші праотці прийшли на нову землю, було ще трохи денного світла. Вони були вільні від дітей Каїна, принаймні на деякий час. У цей період свободи від дітей Каїна вони створили і розвинули фундамент для своєї великої республіки Божого Царства. Народився народ, який не мав царя-людини, але мав Творця Всесвіту, Яхве, як свого Царя. Він повернув Свій народ до умов правління, які Він дав йому під час виходу з Єгипту, але яких вони не дотримувалися. Вони знову повинні були використовувати Його закони для свого народу і для свого правління. Але, на жаль, вечір мав перетворитися на ніч. Темрява насувалася на них.

Першому великому лідеру своєї нації було дано видіння темряви. Джордж Вашингтон отримав видіння про темні хмари дітей сатани, що насуються на землю. У всіх містах і містечках точилися бої і лилася кров. Як і в минулі часи, землю мали захопити діти Каїна, але діти Адама мали прокинутися від свого сну. Темні хмари розійшлися, і засяяло червоне світло. Потім з темряви засяяло велике біле світло. Відбулося велике очищення землі, і всі Каїнові діти були вигнані з неї. Потім настав світанок, ясний і чіткий, і тільки діти Адама жили в мирі на своїй землі.

Яхве планував, щоб у вечірні години залишалось достатньо денного світла для встановлення Його законів на новій землі Його народу. Але сатана і його діти не повинні були бути відкинуті. Вони повинні були йти за ним і захоплювати землю, як вони робили це завжди раніше.

Яхве визначив час у днях і роках для страждань сім'ї Адама через порушення ними Його законів. Багато років ще не було відлічено, і діти Адама мали пройти ще багато випробувань і скорбот, перш ніж вони остаточно прокинуться і повністю підкоряться Його законам для своєї нації і свого уряду. Ці випробування і скорботи мали прийти на їхню нову націю в години темряви.

Лідери нації, яка ще тільки зароджувалася, застерігали народ від того, щоб дозволити Єгуді з'явитися на їхній землі. Один з них, Бенджамін Франклін, володів друкарнею, яка розповсюджувала листівки, що розповідали людям, хто такі єгуді. Його друковані трактати радили ніколи не дозволяти єгуді ставати громадянами нової країни. Проте Єгуді прибули на нову землю в

їх ставало дедалі більше. Як завжди, вони залишалися самі по собі і постійно плели змови проти Адамових дітей та їхнього Ягве. Вони стали комірниками, лихварями, лихварями і термітами в уряді, як це завжди було в інших народах Адамових дітей. Вони стали руйнівниками праведної форми правління Творця. Їхні лідери залишилися в Голландії та Швейцарії, але планували і керували своєю діяльністю на міжнародному рівні. Вони ніколи не були лояльними до нації, яка їх прийняла. Вони засилали своїх найманців до нової нації і своєю міжнародною грошовою владою спокусили багатьох сліпих дітей Адама, які не усвідомлювали свого походження. Ці сліпі діти Адама поклонялися грошам сатани і були підвладні його злій силі "гріха". Тому Єгуді легко з ними впорався. Їх можна було використати, щоб розділити Адамових дітей між собою, і вони обманювали праведників, "прикриваючись" Єгуді, який залишався за лаштунками.

Навіть "обрані" будуть обмануті ними в останні дні. Були сліпі проповідники дітей Адама, які повірили сатанинській брехні і вважали, що Яхве походить від Єгуді. У їхній книзі не було нічого, що могло б це довести. Книзі не було нічого, що могло б це довести, але вони вірили в Єгуді, про якого їх попереджав сам Яхве. Вони забули Слово. Вони не знали, хто вони такі. Вони не чули Саула, який чітко сказав їм: "Якщо ви від Ягве, то ви насіння Авраама і спадкоємці за обітницею", спадкоємці Царства, але дехто з них відмовився від свого права за народженням. Вони були легкою здобиччю для Єгуді. Одного разу вождь Єгуді зайшов так далеко, що розділив новий народ на дві великі території. Він видав письмові акти на ці дві частини землі, давши одному зі своїх синів акт на північну половину, а другому - на південну. Він написав ці акти в Голландії і організував їх відправку на нову землю через острівну державу, де у нього були шпигуни і агенти. Щоб краще розділити населення двох великих земель, він заплатив одному зі своїх найманців на ім'я Хайман Соломон, щоб той розвинув роботу торгівлю. Соломон привіз еношів з Африки в південну частину країни. Тим часом один з вождів Адамового роду, цар Миколай, дізнався від ідів про спробу вождя Єгуді розділити новий народ. Він негайно зв'язався з вождем Єгуді в Голландії і наказав йому припинити цю спробу. Він відправив один зі своїх флотів до узбережжя нової нації, а інший - до узбережжя Вера-Крус, погрожуючи нападом, якщо вождь Єгуді продовжуватиме свою діяльність по розділенню нової нації. Діяльність була негайно припинена, тому що єгуді завжди боялися тих дітей Адама, які знали про їхні методи. Вони боялися гніву праведних вождів Адама і завжди боялися насильства. Вони постійно кричали про "братерську любов", щоб прикрити свій обман і зло. Вони кричали про "братерську любов", хоча добре знали, що вони не були братами Адамових дітей, бо знали, хто їхній батько, як це було відкрито Ягве. Вони знали, що їхнім батьком був сатана і що діти Адама були від іншого Отця. Брати повинні бути від одного батька. (Див. Івана 8, ст. 39-47).

Лідери дітей Каїна часто говорили: "Дайте мені контроль над грошима країни, і я буду

дбати про неї".

а не той, хто встановлює її закони". Отже, в перші години темряви діти сатани використали свої старі трюки, щоб отримати контроль над грошима в новій нації. Відкриті, чесні, але сліпі діти Адама були повністю в їхній владі, не в змозі зупинити їх. Діти Адама не знали, хто вони такі, тож звідки їм було знати свого ворога? У свій час великий лідер Адамового роду став на чолі нації. Він знав, як повернути контроль над грошима нації від Єгуді. Він також знав, що Енош має бути повернутий до Африки, інакше нова нація опиниться в глибокій біді. Лідери Єгуді були змушені діяти. Вони завжди могли засмутити сім'ю Адама своїм контролем над грошима і своїми шпигунами та платними агентами, яких вони розмістили на високих посадах в урядах більшості країн. Їм було легко створити умови, які б змусили дітей Адама воювати між собою. Це завжди полегшувало б зростаючий тиск на сатану і його дітей в той час, коли діти Адама починали пробуджуватися і розпізнавати зло і обман Єгуді. Ісус знав ці хитрощі, тому що Він був Ягве, який знав все, від початку і до кінця. Він застерігав дітей Адама, братів по плоті. Він знав, що сатана обманом змусить їх воювати між собою, змусить брата йти на брата. Тому Він сказав їм: "Люби свого брата". Ісус також знав, що брати походять від одного батька і що всі діти Адама, будучи з небесного роду, від початку були Синами Отця. Вони не належали до "творинь", які створили Еноша, і не були нечистою сумішшю насіння Еноша, з якого походив Єгуді. Ісус сказав своїм братам: "Ви були Моїми перед створенням землі, і ви Мої на землі". Рід Адамів походить від Адама, вони є дітьми духу, народженими у плоті і "народженими знов", коли вони народжуються у тілі на Землі. Так само Ісус визначив єгуді як дітей сатани. Він сказав їм: "Ви не діти Авраама (Ізраїля), бо якби ви були Авраамові діти, то чинили б діла Авраамові. Я від Отця Мого, а ви від батька вашого, а батько ваш - диявол (сатана). Він був розбійник і вбивця від початку, і діла батька вашого будете чинити ви".

Але діти Адама у своїй сліпоті не зрозуміли застережень свого Небесного Отця, який прийшов на Землю, як обіцяв Адамові, щоб врятувати Своїх дітей і звільнити їх від влади сатани на Землі. Вони навіть не зрозуміли, що Він мав на увазі, коли сказав: "І пізнаєте правду, і правда визволить вас".

Лідери Єгуді організували вбивство великого лідера Адамового роду. Вони створили війну між дітьми Адама, північними братами проти південних. Їм необхідно було знищити роботу, яку, як вони знали, буде виконано великим лідером нової нації. Якби цьому великому вождю було дозволено продовжувати у своїй мудрості, Він зруйнував би плани дітей сатани, і вони це знали. Він вже був у процесі повернення нації до законів економіки та грошей їхнього Отця. Він вже дав зрозуміти, що засіб обміну, який називається грошима, повинен бути

пустити в обіг безвідсотково і без створення боргу. Система сатани полягала в тому, щоб дати кредит єгуді, а потім дозволити їм позичити його в обіг, створюючи борг і стягуючи відсотки.

Фізичне багатство нації було заставою для випуску державних облігацій, або просто державних облігацій внутрішньої державної позики, обіцянки виплатити в майбутньому відсотки, і нічого більше. Великий вождь знав, що якщо ці облігації є достатньою заставою для отримання кредиту приватного банкіра Єгуді, а потім для позики їхніх банківських грошей народу, то ця ж застава є достатньою для того, щоб випустити або виплатити гроші в обіг без відсотків у першу чергу. Власне, таким був намір батьків-засновників, і це було передбачено у великій Конституції, яку вони написали. Кількість грошей в обігу можна було б контролювати за допомогою оподаткування, яке є просто засобом отримання урядом послуг від народу. За такої системи можна було б підтримувати баланс між фізичним виробництвом і купівельною спроможністю, а вартість грошей була б стабільною. Єгуді не міг цього допустити, хоча Конституція це передбачала. Коли великий вождь почав втілювати свою політику в життя, єгуді впали у відчай. Вони хотіли не лише позичати гроші всередині країни, вони хотіли зберегти контроль над грошима на міжнародному рівні і позичати їх іншим країнам. Для цього їм необхідно було контролювати гроші цієї великої нової нації та її велике багатство. Вони знали можливості дітей Адама у вивезенні багатств із Землі та отриманні земних благословень, обіцяних їм їхнім Небесним Отцем. Сатана аж ніяк не був дурнем. Після того, як Лінкольн запровадив свою фіскальну політику безвідсоткової емісії грошей замість друкування облігацій внутрішньої державної позики та запозичення приватних грошей Єгуді, наймані маріонетки Єгуді спробували використати суди, щоб зупинити його, але їм це не вдалося. Суди підтримали законний метод, але це не зупинило Єгуді. Вони знали, що можна спровокувати бійку між братами, і негайно почали працювати в цьому напрямку. Це допомогло б їм позичити гроші для фінансування війни. Потім вони могли б вбити лідера і змусити дітей Адама сплатити борги, взяті на війну. Це був трудомісткий процес, але повністю спланований до найменших дрібниць.

Великий вождь народу поставив перед Єгуді ще одну проблему. Він домовився про гроші, необхідні для транспортування всіх еношів назад до Африки. Він чітко дав зрозуміти, що еноші, які перебували на землі як раби і були привезені до нової нації з порушенням її законів Єгуді та його платними агентами, мають бути повернуті на їхню рідну землю в Африку. Це порушило б давній план сатани знищити сім'ю Адама, змішавши їх з еношами і забруднивши святе насіння. Це була робота сатани, і його діти доклали б усіх зусиль, щоб виконати його роботу в цьому напрямку. Лідери Єгуді в Голландії були зацікавлені в тому, щоб північна частина нової нації перемогла у війні між братами Адамового роду. Вони робили все, що було в їхніх силах, щоб їхні добре продумані плани успішно завершилися в цьому напрямку. У них були надійні

агентів на високих посадах в національному уряді країни. Більшість "фронтовиків" були з Півночі, де Єгуді був найактивнішим. Брати з Півдня були краще підготовлені до опору дітям сатани завдяки своєму способу життя і знанню Слова, залишеного їм Небесним Отцем. Єгуді було очевидно, що людей Півдня не так легко обдурити, як їхніх братів з Півночі. За це діти сатани ніколи не пробачили Півдню, і вони поклялися знищити дітей Адама на Півдні, незалежно від того, скільки часу це займе і якими засобами вони будуть користуватися. Вони знищать Союз, якщо це буде необхідно, оскільки він для них нічого не означає. Це був не їхній Союз в першу чергу. Їм було б легко послати когось із своїх на Південь, щоб вони діяли там як шпигуни та агенти для них. Так вони і зробили.

Війна була успішно розпочата, і брат воював з братом. Поки брати Адамового роду знищували один одного, єгуді сиділи склавши руки, смикаючи за ниточки і позичаючи гроші обом сторонам. З їхнім контролем над пресою та засобами масової комунікації було легко переконати людей, що головною проблемою є рабство, тоді як насправді план полягав у тому, щоб знищити великого лідера нації, чії плани могли продовжуватися, якщо не розпочати війну. Плани цього лідера та їхні майбутні можливості викликали страх у Єгуді. Північ мала перемогти за допомогою єгуді та їхніх платних агентів, які боялися синів Адама на Півдні. Люди Півдня знали Слово свого Отця і їх не так легко було обдурити. Лідери Єгуді знали, що ці люди з Півдня будуть постійним джерелом проблем для їхніх планів, якщо не поставити їх в таке економічне становище, з якого вони не зможуть швидко оговтатися, якщо взагалі зможуть оговтатися. Якщо ці люди стануть сильними в уряді нової країни, єгуді втратять все, над чим вони працювали відтоді, як сатана розпочав свою програму знищення сім'ї Адама. Вони були б вигнані з землі Адамових дітей назавжди. Сини сатани впізнавали синів Божих і боялися їх, але сини Божі не впізнавали синів сатани, які робили все можливе, щоб знищити їхні добрі справи. Сини сатани знали, що вони повинні здійснити змішання з еношами, щоб ефективно знищити синів Божих. Їхні землі повинні бути відібрані, а їхні жінки підпорядковані язичникам. Війна була більше для цієї мети, ніж для чогось іншого, хоча багато інших корисних цілей Єгуді служили одночасно.

Після війни єгуді заслали на Південь своїх платних агентів і шпигунів. Ці негідники та підлабузники отримували інструкції від агентів Єгуді, які займали високі посади в національному уряді. Маріонетка Єгуді використовувала національні збройні сили в плані знищення Півдня. Такими були умови на Півдні, коли Яхве, Небесний Отець дітей Адама, ввів у гру Свою божественну силу. Він підняв людей, щоб вивести Своїх дітей з біди. У маленькому містечку Пуласкі, штат Теннессі, деякі з лідерів дітей Адама організувалися для свого порятунку і захисту свого народу. Вони таємно зустрічалися і вивчали

Слово їхнього Небесного Отця. Згодом вони прийняли одяг з Хрестом Христовим на грудях. Так само і для своїх коней, де на лівому боці був зображений Хрест Христовий. Їхнє членство швидко зростало, оскільки їхня місія полягала в тому, щоб нести людям праведне правління.

Кожен з них склав присягу підтримувати, захищати і охороняти Конституцію Сполучених Штатів Америки і відстоювати Конституційну Республіку, встановлену їхніми предками. Вони знали закон і заявляли, що будь-який закон, прийнятий будь-якою законодавчою гілкою федерального уряду, повинен відповідати Конституції і виконуватися на її основі. Вони проголосили нашу республіканську форму правління урядом Закону, а не урядом людей і людських думок. Будь-який законодавчий акт федерального уряду, що не відповідає Конституції, не буде визнаний ними як "закон". Він буде просто законодавчим актом, який не підлягає виконанню, оскільки для того, щоб стати "законом", він повинен відповідати Конституції. Законодавці, які приймають такі закони поза межами Конституції, підлягають арешту і відстороненню від посади за узурпацію повноважень, не наданих їм державою чи народом, а також за порушення присяги, яка вимагає від них підтримувати, захищати і охороняти Конституцію. Будь-яка інша дія була б посадовою злочинністю і зловживанням службовим становищем та кримінальним злочином відповідно до законів Сполучених Штатів, які були прийняті, починаючи зі Статей Конфедерації і закінчуючи Статутом Територій. Вони були прийняті "назавжди", і цей органічний закон був включений до статутів, відомих як "Кодекс Сполучених Штатів".

Через деякий час еноші почали боятися пограбованих синів Адамової родини. Еноші були дуже забобонним народом і вкрай неосвіченим. Вони вірили, що пограбовані Лицарі були привидами солдатів Конфедерації. Саме цей страх у багатьох випадках утримував еношів від скоєння злочинів і поганих вчинків. Ці люди були настільки простими і неосвіченими, що не знали, що добре, а що погано. Але вони розуміли покарання за зло.

Незабаром єгуди виявили, що їхній старий трюк проникнення і руйнування зсередини не був ефективним у випадку з організацією, створеною дітьми Адама на Півдні. Серед Лицарів не було зрадників, і вони ретельно відбирали своїх членів. Але єгуді - діти сатани, і їм притаманна вся його хитрість і обман. Вони вирішили розділяй і володарюй. Вони найняли групу платних агентів, які придбали деякі шати, схожі на ті, що носили Лицарі Невидимої Імперії. Групи агентів Єгуді не можна було впізнати, бо вони були в масках. Вони одягали мантиї і вирушали в рейди, чинячи всіляке зло. Вони вбивали еношів і нападали на зібрання дітей Адама, які сповідували католицьку віру. Ці злі дії були сплановані з метою знищення ефективності та репутації Лицарів Невидимої Імперії. Якби єгуди змогли зруйнувати репутацію серед людей, вони могли

б дуже ускладнити роботу Лицарів Невидимої Імперії.

для ефективного функціонування організації.

Це був старий трюк сатани, а єгуді - експерти у використанні сатанинських хитрощів. Якщо вони не можуть знищити сім'ю Адама одним способом, вони використовують інший. У багатьох випадках вони знищують своє власне майно і піднімають галас, звинувачуючи в цьому дітей Адама. Таким чином вони тримають своїх менших братів у постійному страху і змушують їх жертвувати більше грошей на злі справи лідерів єгуді. Таким чином вони зберігають великі суми грошей, які підтримують їхні довгострокові зусилля, спрямовані на те, щоб принести уряд сатани на землю. Вони повинні тримати дітей Адама в обороні, а їхніх братів, дітей сатани, тримати в темряві. Проте вони виконують справи свого батька - диявола. Ті з родини Адама, хто допомагає їм у їхній сліпоті, також виконують роботу сатани, але не усвідомлюють цього. Шкода, що так багато дітей Адама залишаються сліпими. Коли вони отримують "світло" Ягве, вони стають мудрими і більше не допомагають дітям сатани знищувати рід Адама.

Розділ IX

Опівнічна година

Народ Божого Царства ставав дедалі багатшим і багатшим, поки тривали роки темряви. Це були благословення, обіцяні їхнім Небесним Отцем. Це був обіцяний захист від підступів сатани. Під час темряви Єгуді з кожним роком ставали все могутнішими. Все більше і більше з них іммігрувало до нового народу зі Східної Європи, але вони залишалися самі по собі і не ставали частиною способу життя нового народу. Вони давали дуже мало, але багато брали. Нація була заможною, незважаючи на все, що могли зробити єгуді та їхні міжнародні лідери. Саме в 1913 році лідери єгуді вирішили зробити свій великий крок до остаточного знищення нової нації. Лідер єгуді в Голландії відправив свого особистого представника до нової нації в 1902 році. Цей представник отримував дуже велику зарплату і користувався необмеженими коштами для досягнення своїх цілей. Він міг купувати і продавати людей. Завдяки своїм необмеженим фінансам він став відомим у новій нації та серед її політичних і фінансових лідерів. Він купував і продавав "політиків" з родини Адама. Його місія полягала в тому, щоб встановити більш жорсткий контроль над грошима нової нації та її урядом. Він фактично написав новий банківський закон для нації і за допомогою своїх фінансів підготував ґрунт для його ухвалення Конгресом у 1913 році. Більшість добропорядних конгресменів були вдома на різдвяних канікулах, коли він таємно ввів закон у дію за допомогою своїх оплачуваних агентів, які залишилися в Капітолії, щоб виконувати його роботу. Він відвіз своїх агентів у Конгресі на острів біля узбережжя Джорджії і домовився про прийняття нових банківських законів, які дозволили б Єгуді мати вічний контроль над грошима і кредитами нової нації. Це дозволило б тримати націю в боргу перед Єгуді доти, доки Єгуді контролюватиме систему. Ухвалення закону суперечило Конституції, але єгуди це не хвилювало. Конституція для них була просто папірцем. Черговим контрактом, який можна було розірвати за власним бажанням.

У тому ж 1913 році єгуді організували національну організацію, щоб вписатися в їхню міжнародну схему і допомогти у внутрішньому руйнуванні нової нації. Її метою було збереження тиску на дітей сатани. Приводом для її організації було облудно названо "братерство". Це завжди було криком дітей сатани, але його використали, щоб обдурити сім'ю Адама. Він апелював до їхньої праведності, але вони були сліпі і не бачили різниці між собою і дітьми сатани. Новій організації Єгуді було доручено використовувати публічність, тиск, обман, брехню і всі засоби пропаганди, щоб діти Адама не знали правди. Вони говорили і писали про "братерство", але, звичайно, їхня організація переслідувала дітей Адама і ніколи не мала наміру, щоб так зване "братерство" існувало так, як вони про нього говорили. Ісус мав

Ісус пояснив це дітям Адама, але вони відмовилися Йому повірити. Ісус сказав Своїм дітям, що Єгуді були лицемірами, які говорили про праведність, але не робили її. Він сказав, що вони брехуни, і наказав Своїм дітям не вірити їм.

Ще однією метою єгуді, яку вони досягли у тому доленосному 1913 році, було успішне введення "диференційованого" прибуткового податку на дітей Адама та їхню націю. Єгуді та їхні агенти домоглися прийняття федерального законодавства про цей диференційований прибутковий податок за багато років до того, але суди визнали його таким, що порушує Конституцію. Таким чином, у 1913 році, маючи контроль над федеральним законодавчим органом, єгуді організували внесення поправки до Конституції, яка отримала достатню фінансову та політичну підтримку для її прийняття. Це був їхній спосіб втілити в життя свої далекосяжні плани щодо запровадження сатанинської форми правління в новій нації. Єгуді знали, що якщо їм вдасться домогтися прийняття цієї поправки, то вони зможуть поставити дітей Адама на коліна. Центральний уряд поступово стане всемогутнім і зможе чинити економічний тиск на кожного окремого громадянина. Це дозволило б зосередити всю державну владу в одному місці, де єгуді було б легше встановити свій контроль. Незважаючи на всі ці заходи, єгуді не були задоволені. Їхньою метою був Єдиний Світовий Уряд з усіма дітьми Адама і народами, що входили до складу Адамового дому, як його рабами. Коли цей стан можна було б досягти за допомогою економічного та політичного контролю, діти сатани могли б повністю знищити сім'ю Творця на Землі і зберегти Царство для свого батька сатани. Для того, щоб досягти своїх далекосяжних цілей, необхідно було змусити дітей Адама воювати між собою. Це могло б досягти кількох цілей одночасно для дітей сатани. Це могло б забезпечити знищення дітей Адама одним, в той час як Єгуді сидів би склавши руки і маніпулював фінансовими вимогами. Це створило б ще більший фінансовий тягар для дітей Адама і підтримувало б борг, в той же час утримуючи тиск на сатану і злі справи його дітей. Це могло б допомогти Єгуді у фінансовому контролі та призвести до подальшого знищення сім'ї Адама в належний час.

Це було незадовго до опівночі, коли єгуді вирішили встановити повний контроль над стратегічно важливою територією Європи, яка вислизала від них протягом багатьох років. Вони планували поетапне знищення Адамового народу в усіх його націях. Багаті Єгуді та їхні агенти в новій нації Божого Царства були використані для фінансування поразки стратегічної нації в Європі, яка була необхідна для завершення загальної перемоги дітей сатани. Народи дітей Адама були зіграні одна проти одної у великій війні протягом 1900-х років. Це було зроблено Єгуді для того, щоб поставити багато народів дітей Адама під свій фінансовий контроль і втягнути їх у боргову кабалу для фінансування конфлікту. Це також поставило брата проти брата в родині Адама. Наприкінці конфлікту Єгуді в новій нації повністю контролювали уряд. Вони фінансували своїх агентів і шпигунів, відправивши революційного лідера до

європейської нації з нового

народ Божого Царства. Вони також відправили з ним велику кількість фінансової підтримки. Його метою було розпочати революцію і вбити християнського лідера нації та всю його родину, захопивши владу для єгуді. Офіцери військової розвідки нації Божого Царства, які були дітьми Адамового роду, активно діяли в європейській нації, яку єгуді захоплювали шляхом революції. Один з них, капітан Монтгомері Шуйлер, звітував начальнику штабу своїх експедиційних сил у Сибіру у секретному звіті військової розвідки. Серед багатьох деталей у своєму звіті він повідомив, що всі військові офіцери родини Адама були вбиті більшовиками. У "Чорноморській різанині" йдеться про те, що не менше восьми тисяч офіцерів було вбито в Кронштадті, у Фінській затоці, від шести до семи тисяч - втоплено. Він також повідомив, що до кінця 1918 року ситуація в Росії неухильно погіршувалася, починаючи з перших місяців правління Першого Тимчасового уряду, коли на короткий час здавалося, що новий режим зможе запровадити в країні якусь форму сучасного правління. Ці надії були розвіяні поступовим приходом до влади більш безвідповідальних і соціалістично налаштованих елементів населення, якими керували євреї та інші антиросійські раси. Таблиця, складена у квітні 1918 року Робертом Вілтоном, кореспондентом лондонської газети "Таймс" у Росії, показує, що на той час було 384 "комісари", серед яких 2 негри, 13 росіян, 15 264 приїхали до Росії зі Сполучених Штатів після падіння імператорського уряду. В іншому рапорті полковнику Барроузу капітан Шуйлер, серед інших деталей, повідомляв наступне: "Можливо, нерозумно голосно говорити про це в Сполучених Штатах, але більшовицький рух є і був з самого початку керованим і контрольованим російськими євреями найжирнішого типу, які побували в Сполучених Штатах і там увібрали в себе всі найгірші фази нашої цивілізації, не маючи ані найменшого уявлення про те, що ми насправді маємо на увазі під свободою (я не маю на увазі вживання слова "свобода", яке так поширилося в Сполучених Штатах з початком війни, але справжнє слово пишеться так само), і справжній росіянин усвідомлює це і підозрює, що американці думають так само, як і ті огидні екземпляри, з якими він тепер контактує.

Я чув всілякі оцінки щодо реальної пропорції більшовиків до населення Сибіру і думаю, що найточнішою є оцінка генерала Іванова-Ринова, який оцінює її у два відсотки. Навряд чи знайдеться селянин по цей бік Уралу, який мав би хоч найменший інтерес до більшовиків чи їхніх справ, окрім тих, що стосуються низького рівня його власної власності, і фактично, його точка зору дуже схожа на точку зору наших поважних фермерів, коли вони стикаються з ідеалом IWW. Завоювання великої території Росії було необхідним для довгострокових планів єгуді, якщо вони хотіли встановити Світовий уряд під своїм контролем. З цієї бази вони могли б рухатися на схід через Азію, на захід через Європу до Атлантики. Це забезпечило б велике оточення єдиної нації з родини Адама, яке необхідно остаточно захопити для завершення проекту. У Західній Європі завжди існувала зона труднощів для Єгуді. Це було пов'язано з дуже сильною нацією дітей Адама, яка була мішенню для єгуді протягом багатьох років. Вони терпляче і обманним шляхом готували поразку цієї нації від рук інших націй дітей Адама, які

могли бути обмануті внутрішніми агентами Єгуді на своїх землях. Для цього було використано міжнародний фінансовий і політичний контроль, який єгуді вибудовували протягом багатьох років. Діти сатани успішно нацькували брата на брата, щоб перемогти цю велику західноєвропейську націю Божого народу, якого вони боялися. Після поразки вони організували економічний бойкот і знищення їхніх грошей. Вони також організували поділ нації на частини, щоб підтримувати майбутній поділ її народу та їхніх адамістичних братів навколо. Після того, як ця страшна нація була розгромлена, єгуді рушили на територію Росії. Їхні революційні агенти працювали успішно. Уряд, який вони сформували, був того ж типу, що й той, який вони встановили в старому Єрусалимі, коли вторглися в землю Ізраїлю ще до днів Ісуса. Це була та сама форма правління, яку завжди використовував сатана та його діти. Це завжди був уряд, який не визнавав Ягве, Творця Всесвіту, який прийшов на Землю, щоб врятувати Свою Небесну родину, що походить від Адама. Вона не визнавала ніякого Бога, крім сатани. Вона завжди була під контролем тих, кого Ісус назвав дітьми сатани. Його метою завжди було знищити сім'ю Творця на Землі та народи, які були обіцяні їхньому батькові, думаючи, що вони зможуть зберегти Царство для свого батька сатани. Це уряд обману і нечесності від самого початку свого існування. А як може бути інакше, коли це уряд дітей сатани?

Минали роки після великої війни між братніми народами, і народ цієї страшної західноєвропейської нації знову ставав сильним. Небесного Отця не можна було зректися, як і Його дітей. Вони мали духовне бачення і знання, дані Його сім'ї з моменту її прибуття на Землю. Це діти сатани не могли контролювати чи приховати. У міру того, як переможений народ ставав сильнішим, єгуді, які встановили свою владу в Росії, докладали всіх зусиль, щоб тримати народ розділеним і слабким.

Ця нація людей повинна бути повністю знищена, інакше єгуді ніколи не зможуть завоювати всю Західну Європу для свого остаточного наступу на великий народ Божого Царства за морями. Діти сатани планували розпочати свій наступ одразу з багатьох напрямків. Зі сходу через Атлантику, з азійського боку через Берингову протоку і по західному узбережжю нової нації, з острова

бастіон на півдні країни, в її стратегічному "підчерев'ї", з боку Мексики і зсередини самої країни. Вожді Єгуді будували плани, щоб збурити еношів у нації, обіцяючи їм землі, майно і жінок чоловіків Півдня, яких вони боялися і ненавиділи ще з часів попередньої війни.

Хоча діти сатани досягли великого успіху, багато роботи і часу було потрібно для того, щоб

необхідних для реалізації їхніх довгострокових планів.

Вони повинні зламати опір Адамових дітей, як вони це зробили в Росії. Вони повинні бути обережними і не робити остаточного кроку, поки нації Адама не ослабнуть і не будуть розділені між собою. Шпигуни та агенти Єгуді повинні зайняти керівні посади у всіх урядах націй дітей Адама, а також має бути створений наддержавний уряд під контролем Єгуді. Діти Адама повинні бути обманом підпорядковані цьому наддержавному урядові, де їхні голоси будуть переважати і контролюватися народом Еноша, який братиме участь у цьому наддержавному уряді.

І має бути розв'язана нова велика війна, в якій нації дітей Адама будуть втягнуті в конфлікт між собою, щоб ослабити і знищити їх для остаточного захоплення влади. Нова війна дасть Єгуді більший фінансовий контроль через борги та економічний хаос, який такий конфлікт принесе народам Адамового роду. Головною метою цього проміжного конфлікту має стати повне знищення тієї нації Божого народу в Західній Європі, яка завжди залишалася сильною у військовому відношенні і яка залишалася скалкою в оці дітей сатани. Її сила перешкоджала стратегічному контролю над сухопутною територією, що прилягала до океанських воріт Атлантики. Жоден напад на велику нову націю Адамового роду за морями не міг бути здійснений доти, доки цей братній народ залишався вільним і сильним. Ця нація та її народ повинні бути знищені, і єгуді знищать її своїм давнім методом обману, не боячись, що діти Адама дізнаються, хто стоїть за лаштунками. Ці проміжні цілі потребували тривалого та ефективного планування з розміщенням "маріонеток", шпигунів та платних агентів у відповідних місцях в урядах. Вони мали спричинити події, які б призвели до війни. Це була "Опівнічна година", про яку говорили і писали пророки. Сатана знав, що його час обмежений і що він повинен виконати свою роботу до світанку, коли діти Творця прокинуться і знищать його та його дітей, як їм було сказано Небесним Отцем. Сатана повинен був працювати швидко з точки зору "часу", який є виміром руху. Народ, який він мав знищити в Західній Європі, пробуджувався від облудної роботи його дітей в межах своїх кордонів. Вони робили ті ж самі справи, які в минулому стали причиною їх вигнання з інших народів Адамового роду.

Але цього разу вони були більш керованими і закладали підвалини для знищення цього народу. Вони тісно співпрацювали з дітьми сатани, які контролювали сатанинський уряд на Сході, і знову діти сатани, єгуді, були передовою гвардією для вторгнення в Західну Європу, як це було за часів монгольських орд Чингісхана. Цього разу вони були хитрішими.

Вони добре розрахували свої плани. Навіщо їм воювати з цими добрими воїнами з роду Адама, які були Божою бойовою сокирою? Чому б не доручити цю роботу дурним братам гоїв? З їхнім фінансовим і політичним контролем, добре встановленим в країнах Адамового роду, було б дуже легко знову нацькувати брата на брата. Діти сатани завжди досягали успіху в цьому в минулому, то чому б не зробити це знову? Так вони і зробили. Вони використовували всі доступні засоби, пресу, радіо і кіно, щоб поширювати пропаганду проти народу в Західній Європі, якого вони боялися. Вони засилали шпигунів і агентів до великої нації за морями, яку планували контролювати для успіху свого майбутнього Світового Уряду.

Вони планували ще раз використати великий народ Божого Царства та його величезні багатства, щоб знищити проміжну перешкоду на шляху до своєї майбутньої кінцевої мети. Перш ніж завдати остаточного удару, необхідно було, щоб Єгуді зайняв сильну позицію в уряді нової нації за морями. Діти Адама, які були фактичними рабами на тій землі, протистояли сатанинській формі правління на території Росії. Лідери Єгуді наказали масово вбити понад сімдесят мільйонів дітей Адама в Україні. Здійснюючи ці звірства, вони завжди вбивали кількох своїх менших братів, щоб заплутати справу і приховати свою облуду. Вони мали змогу зробити гучну новину про кількох менших єгудів, яких вони позбулися, і це ускладнювало встановлення відповідальності за злочини. Злочинці-єгуді мають сленговий вираз для цієї процедури. Вони називають це "зачисткою" або "відбілюванням". Вони влаштовують напад на когось зі своїх кримінальних елементів, але рідко коли серйозно ранять. Звичайно, було б нерозумно думати, що до цього причетні самі єгуди. У серйозних проектах, що мають велике значення, вони не думають про те, щоб усунути якогось меншого єгуді, щоб створити плутанину щодо винуватця. Це типовий трюк дітей сатани. Він був ефективно використаний для знищення дітей Адама на землі Росії. Він завжди використовується для обману правоохоронців і послаблення тиску з боку лідерів єгудистів.

Звірства в Росії не були повністю приховані, і рабовласницька держава не дала очікуваного результату. Репутація уряду падала, і він втрачав авторитет серед інших народів, як і планував Єгуді. Через ці невдачі дітям сатани довелося скористатися репутацією та підтримкою нової великої нації за морями.

Їхні агенти проникли в уряд нової держави і одразу ж взялися до роботи. Грошовитим Єгуді в новій державі вказували, що робити і що підтримувати фінансово. Для них це було легким завданням, адже вони стали радниками найвищого керівництва країни.

урядовців на місцях. Вони використовували всі засоби, які були в їхньому розпорядженні, щоб закласти основу для свого головного агента, щоб досягти нового лідера нації. Цього лідера було легко обдурити, оскільки він багато років отримував фінансову та політичну підтримку від лідерів єгуді у своєму народі. Він був зобов'язаний їм як фінансово, так і політично. Зустріч з послом Єгуді відбулася таємно. Наступного дня лідер нової нації оголосив, що уряд дітей сатани має бути офіційно визнаний урядом дітей Адама. Він уклав певні угоди, отримавши обіцянки, що сатанинська форма правління не буде принесена на землю молодого народу, але він так само міцно спав, як і всі сім'ї Адама, перед облудними шляхами сатани та його дітей.

Вони обіцяли все і вся, не маючи жодного наміру виконувати свої обіцянки. Мета виправдовувала засоби. Таким чином, шпигуни та агенти Єгуді змогли ефективно проникнути на нову землю. Вони приходили як фахівці з торгівлі та як дипломати. Вони використовували престиж і владу Божих дітей і Його народу для подальшого обману інших народів Божих дітей. Ці добрі народи дивувалися, чи їхні брати з молодого народу знають, що вони роблять. Єгуді знали, що якщо уряд дітей сатани отримає визнання, то люди з роду Адама, які перебувають у таборах рабів, можуть втратити надію на свободу або допомогу з боку своїх братів по плоті, і стануть менш клопітливими для єгуді. Необхідно було зламати опір сатані в народах Адамового роду, які жили ближче до землі, де панував уряд сатани. Це було зручно для довгострокового плану лідерів Єгуді і було необхідною частиною їхнього плану. Діти сатани завжди тримали під рукою мішок хитрощів, і один з них - видавати себе за дуже побожних людей, таємно плануючи знищити дітей Божого Царства та їхні справи на Землі.

Довгострокові плани Єгуді завжди були розписані поетапно і з конкретними цілями. Якщо ї траплялися затримки, то лише в часі. Якщо незначні поразки або перешкоди виникали несподівано, Єгуді завжди були в змозі відступити на деякий час, а потім організувати своє відновлення, щоб просунутися вперед з тієї позиції, якої вони досягли до цього моменту часу. Саме в такий спосіб вони розробляли плани знищення та захоплення народу Царства Ягве та дітей Адама.

Економічні плани передбачали повний контроль над грошима нації, а також над грошима інших народів дітей Адама. Одна нація могла бути використана проти іншої. Таким чином, влада грошей і золота, яка була в їхніх руках протягом багатьох століть, могла бути використана для організації ситуацій і умов, коли діти Адама могли б знищити один одного в запланованих конфліктах. Навіть якщо в цих конфліктах буде втрачено кілька менших єгуді, для лідерів єгуді це не мало ніякого значення, оскільки їхні загальні цілі полягали в тому, щоб

було досягнуто. З цієї причини було дуже важливо, щоб гроші нової багаті нації були під контролем. Для цього використовували лідера нової нації. Головні агенти Єгуді консультували його, і таким чином вони могли обдурити його, а також народи всього світу. Вони не боялися більшості Адамових дітей, бо більшість завжди могли очолити агенти-провокатори і підлабузники на службі у Єгуді. Більшість завжди помилялася через свою сліпоту, яку Небесний Отець поклав на них за багато сотень років до того, як прийшов на Землю, щоб їх врятувати. Він призначив час в останні дні, коли Він зніме сліпоту зі Свого народу, і цей час ще не настав. Сатана і його діти дуже добре знають про сліпоту Адамових дітей і постійно користуються нею.

У години темряви лідер нової нації отримав від Єгуді вказівку припинити виробництво золота у своїй країні. Він спонукав Конгрес прийняти незаконний закон, який би заборонив його народу володіти дорогоцінними металами, які протягом багатьох років використовувалися як основа їхнього засобу обміну в грошовій системі сатани. Це, разом з банківською системою, яку контролював Єгуді, дозволило завершити підготовку до великої війни між народами дітей Адама і знищити єдиний народ на старій землі, який в іншому випадку зупинив би дітей сатани на шляху до їхніх цілей. Це був народ дітей Адама, що мешкав у безпосередній близькості до народу, на який вторглися і вкрали єгуді. Це був народ сильних людей, відданих своєму Небесному Отцю і вченню Ягве. Згідно з планами Єгуді, цей народ має бути знищений. Вони були єдиними дітьми Адама, здатними порушити плани Єгуді щодо встановлення влади сатани над усім світом. Новий народ за морями неможливо було захопити, якщо тільки шпигуни та агенти Єгуді не змогли б проникнути на землю і захопити її. Це вони і зробили в дні великого конфлікту.

Багато дітей Адамового роду в цій давній нації, яка породила ненависть дітей сатани, загинули від повітряних бомбардувань своїх братів за морями. Тіла загиблих спалювали у великих печах і масово ховали. Тут знову з'явилася можливість для єгуді використати сатанинський трюк "великої брехні". Єгуді публічно стверджували, що спалені тіла були тілами єгудійців. Це була "велика брехня", оскільки злочинці Єгуді пробралися в новий народ через моря на військових кораблях, які привезли його солдатів на стару землю. Загарбники-єгуді називали себе біженцями і прибули до нового народу нелегально. Вони називали себе іншими національностями, що походили з роду Адама, хоча насправді були дітьми сатани. Вони прийшли у великій кількості, і їм допомагали єгуді, які вже жили в новому народі. Вони були передовою гвардією сатанинського уряду, яка прийшла, щоб підготувати шлях і захопити новий народ, так само, як вони були передовою гвардією і агентами, які підготували шлях для вторгнення в іншу землю орд Чингісхана, монгола, який був їхнім братом по плоті. Їхні агенти на високих посадах в уряді нової

нація розробила плани щодо фінансового стану загарбників-єгуді. Вони мали отримати необмежену кількість коштів. Один з їхніх агентів проник до Міністерства фінансів. Цей агент, разом з одним із синів Адама, який був на службі у єгуді, під час конфлікту відправив своїм товаришам на стару землю пластинки з національними грошима. Гроші були надруковані сатанинським урядом і потрапили до рук єгуді, які мали вторгнутися в нову країну як біженці. Таким чином, після прибуття вони були заможними і могли купити все, що їм було потрібно, включаючи землю, багатоквартирні будинки, мотелі, всілякі підприємства і навіть соціальне становище.

Після того, як великий конфлікт приніс бажані для далекосяжних планів єгуді результати, наступним кроком було знищення внутрішнього уряду захопленої землі. Конституція мала бути скасована. Освіта мала бути змінена. Еноші в новій нації мали бути використані проти Адамових дітей, а помста Єгуді проти людей Півдня була б завершена.

Приблизно шість мільйонів агентів, які вторглися на землю під час великого конфлікту, чинили тиск, щоб вилучити певну інформацію з наступного перепису населення, який мав відбутися. Ці дані були вилучені, бо якби вони були включені до перепису, то виявилось б, що шість мільйонів Єгуді, які, як стверджувалося, були вбиті на старій землі, тепер перебувають у новій державі. Їхня присутність суперечила імміграційному законодавству країни, і якби це було виявлено, вони підлягали б депортації. Тоді їхня "велика брехня" була б викрита, бо багато дітей Адамового роду пробуджувалися. Вони починали усвідомлювати обман і зло Єгуді на своїй землі. Вони ставали все більш підозрілими, оскільки Єгуді виявляв себе як прихильник сатанинської форми правління. Лідери Єгуді боялися переслідування і вигнання з землі, як це вже траплялося в минулому з іншими народами Адамового роду.

Вони використовували всі засоби, щоб запобігти їхньому викриттю. Преса і газети, радіо, телебачення і всі засоби масової комунікації, які вони контролювали. Незважаючи на це, діти Адама повинні були пам'ятати слово Ягве, який сказав: "По їхніх ділах ви пізнаєте їх".

Лідери Єгуді пообіцяли еношам усю цю землю, відому як південні штати нової нації. Вони пообіцяли дати їм контроль над урядом і владу над дітьми Адама на цій землі. Було зроблено все можливе, щоб просунути еношів на високі посади в цій землі. Єгуді мав допомогти їм у розважальному бізнесі та просунути їх у всіх сферах ділового світу, які перебували під контролем Єгуді. Вони

повинні були бути організовані Єгуді і спрямовані проти Адамових дітей, щоб спричинити біду і безлад по всій землі.

Еноші мали бути використані як передові війська проти дітей Адама, в той час як Єгуді відсиджувалися у високій траві, уникаючи небезпеки. Заворушення були заплановані, щоб допомогти у створенні надзвичайного уряду, який був би необхідний для повного захоплення території Росії. Це мало бути скоординовано з їхнім захопленням високих місць в уряді. Їхній контроль був настільки широким, що вони могли грати з обох кінців проти середини і мати свою людину на будь-якій високій політичній посаді, яку вони бажали. План сатани та його дітей завжди полягав у тому, щоб сконцентрувати урядову владу в одних руках. Коли це було досягнуто, було легше вкрати центральну владу, тому їм довелося знищити уряди штатів і зосередити всю владу в одному місці.

Їхні далекосяжні плани були добре продумані. Багато років було витрачено на поступову централізацію державної влади. У цих планах було одне слабе місце, яке непокоїло дітей сатани. Це був опір сильних чоловіків з роду Адама на Півдні. Південні штати повинні бути знищені. План полягав у тому, щоб знищити Південь разом зі знищенням урядів штатів і Конституції, вбити кількох зайців одним пострілом і створити умови для плутанини у вирішенні життєво важливих питань. Для цього можна було б використати вже сконцентровану владу єгуді та їхніх агентів. Для початку слід було б підбурити еношів і вимагати, щоб їх відправили до тих самих шкіл, що й маленьких дітей Адама в південних штатах. Таким чином можна було б використати еношів, щоб врешті-решт знищити Святе насіння. Вожді Єгуді знали, що сім'я Адама в південних штатах буде чинити опір. Ступінь їхнього опору дасть можливість оцінити, наскільки просунулися плани сатани.

Це також дало б можливість очорнити і зашкодити репутації давнього ворога, синів тих людей на Півдні, які ледь не зірвали плани сатани в перші роки існування Республіки. Цей ранній антагонізм ніколи не був прощений дітям сатани, і сатана був сповнений рішучості змусити цих Синів Божих заплатити за їхню попередню впертість і опір. Його плани передбачали використання сліпих дітей Адама проти їхніх братів, як це завжди робив сатана. Його оплачувані агенти вже працювали, і ступінь централізованої влади, яка вже була встановлена до цього моменту, потребувала перевірки. Тут, на Півдні, було місце для випробування. Діти сатани завжди були обережними. Вони хотіли знати, коли треба тікати. Вони знали, що на кожному кроці вони можуть зайти з дітьми Адама лише до певної межі. Якщо вони зайдуть надто далеко, то плоть дітей Адама почервоніє від гніву. На їхніх обличчях з'явиться гнів, і вони стануть "бойовою сокирою" Бога, як Він і передбачав. Настав час, минула північна година. Нічна темрява повільно зникала, і наставав світлий день.

були близько. О котрій саме годині настане день, ніхто не знав, окрім Творця. Кожна година страждань у темряві наближала дітей Адама до часу, коли всі вони побачать світло. Коли настане денний час, всі діти сатани будуть виявлені. Тоді діти Світла почнуть виконувати завдання свого Небесного Отця. Він повернеться на Землю і принесе з собою Своє Царство. Кожне коліно зігнеться, кожна голова схилиться і кожен язик проголосить Його Царем. Яхве, Цар Всесвіту, приніс би Своє правління на Землю, тому що діти плоті Адама побачили б "світло" і виконували б свою роботу, для якої Він послав їх на Землю. Сліпота спала б з них, і вони знали б, що вони є синами і дочками живого Бога.

Їхній народ виконав свою божественну місію. Він забезпечив би синів і дочок Всевишнього, які залишилися і займають Землю, Його "бойовою сокирою", щоб протистояти сатані до Його другого пришествя. Вони очистили б свою землю від дітей сатани і всього "гріха", який є злою силою злого ворога їхнього Бога. Тільки діти Адама зайняли б тоді їхню землю, як їм було сказано від самого початку. Багато дітей сатани кричатимуть "мир, мир", але миру не буде.

Багато сліпих дітей Адама повторювали крик "мир, мир", не знаючи, що це крик сатани, який хоче обдурити дітей Адама та їхній народ. Сатана і його діти бажать лише такого "миру", який призведе до знищення Яхве і Його сім'ї на Землі. Лише діти Адама повинні відродити слово свого Отця і усвідомити, що вони не матимуть миру, поки не знищать дітей сатани, як вони були посвячені і навчені робити. Вони раптом зрозуміють, що чекали на Небесного Отця, щоб виконати те, заради чого Він послав їх на Землю, щоб вони зробили це в Його Ім'я.

Вони мають юридичну "довіреність" - письмове повноваження діяти від Його імені. Їм було сказано бути Його "бойовою сокирою" і боротися з сатаною на Землі. Вони повинні окупувати Землю і правити в праведності з Ним на чолі свого уряду. Поки цього не буде зроблено, миру з сатаною не досягти. Було наперед визначено, що перемога буде за ними, але вони повинні бути достатньо хоробрими, щоб "боротися" і проливати свою кров у жертву, якщо це буде необхідно. Коли вони це зроблять, перемога буде за ними!